

*Кимлигимни шу кунни, Роббим аён айлар мани!*

*(2013 ва 2014 йиллар ичида ёзилган шеърлар тўплами)*

*Муаллиф*

*Муҳаммадсолиҳ Абутов*

*(Саҳвий)*

*Швеция*

*2014 йил*

## **Бисмиллоҳир роҳманир роҳим**

.....

Ҳаётим борича Танғрим, имтиҳон айлар мани,  
Ҳақ Ўзи раҳм этмаса, ким ҳам омон айлар мани?

Икки манзил мунтазирдир, одамизод олдида,  
Билмадим, охир йўлимни қай томон айлар мани?!

Кимлигимни барчадин яхши билур Парвардигор,  
Ўзгаларни фарқи не, ким — деб, гумон айлар мани?!

Бу не қисматдир ҳаётда, қадрини топмас одам,  
Энди тақдирим шу қисматга, нишон айлар мани!

Изтиробимни дилимда сақлаёлмасман ниҳон,  
Ўқиғанлар англагай, назмим баён айлар мани.

Маломатгўй сабр қил, бўлгач қиёмат соати,  
Кимлигимни шу кун, Роббим аён айлар мани!

Сигдиrolмас қалбига Саҳвий кўнгил фарёдини  
Ўртаниб руҳим, вужудим нотагон айлар мани.

.....

## **2013 йилда ёзилган шеърлар**

.....

Менинг бугун тутган манҳажим,  
Аниқ фикрим, ва далилим бор.  
Мен ҳам тўғри деб, тушунаман,  
Бу йўлни, тарк этмасман зинҳор.

Бу қандай йўл, гуруҳ, тоифа,  
Тушунолмай, бўлманг ҳайронлар.  
Ўзим баён айланин яна,  
Тушунинглар, эй мусулмонлар!

Ҳизбутмасман, мадхалиймасман,

Бегонадир менга мазҳаблар.  
Мен ҳам “жиҳод” йўлидадирман,  
Рад қилсада, “Тоҳирпараст”лар.

Демократ, эмасман аниқ,  
Халифат ҳам, қурмоқчимасман.  
Мен бугуннинг воқеълигини,  
Чунки, инкор қилмоқчимасман.

“ИАКпараст”, имомлар каби,  
Золимларга босмаганман ён.  
Қарши бўлдим, золим зулмига,  
Мен уларга кўтардим исён.

“АҚШпараст”, ёки “Ғарбпараст”,  
Бўлганим йўқ, асли йўқ манқурт.  
Тушунганим шуки дунёда,  
Ҳаммамиз тенг яралган, махлуқ.

Мен истайман йўқолсин зулм,  
Озод бўлсин мазлумлар, тамом.  
Дин номидан, қон тўкилмасин,  
Адолатдир, мен учун Исломи!

Шудир менинг йўлим, манҳажим,  
Басдир, энди бунча маломат.  
Аллоҳ билар, ким тўғри йўлда,  
Шунинг учун, бўлар қиёмат!

.....

Кўп ибрат оласан, тарихга боқиб,  
Фикр қилиш керак, доимо ўқиб.  
Келажак, тарихда бўлар намоён,  
Бежиз айтилганмас, эртаклар тўқиб.  
Тож кийган, бир пулга зор бўлган, қаранг!  
Манаман деганлар, хор бўлган қаранг!

Айланиб турар бу, даври даврагонлар,  
Ҳикматин англамас, буни инсонлар.  
Бир хилда турмайди мезон тарози,  
Ўзгаради тез тез қадр мезонлар.  
Ғолиблар бир куни мағлубдир, хўрдир!  
Мағлублар бир куни қарасанг, зўрдир!

Тарихлар аслида ҳаёт, эртакмас,  
Одамзод ноумид, бўлиш керакмас.  
Яхшилик, ёмонлик курашар доим,  
Бу курашдан қочган, кимса эркакмас!

Кўринг Яратганнинг, ҳикмат қазосин!  
Ёмонлар қолмаган, олмай жазосин!  
Кимларни хор қилар, кимларни подшоҳ,  
Шу қисқа муддатда, бўлдику гувоҳ.  
Бу ерда бизларга катта ибрат бор,  
Улуғ ҳикмати кўрсатар Аллоҳ!  
Шоҳлар бир кун бўлар тахтидан жудо!  
Шоҳга айланади бир куни гадо!

---

### Муаммо

Бунчалар талпиниш сабаби нечун,  
Ватанни тарк этиб, Оврупосига?!  
Нега бундай, юртдан қочишяпди,  
Бугун Африкалик халқ, ёппасига  
Бугунги Европа давлатларига,  
Келармиш ҳар йили юз мингдан ортиқ.  
Ўн йилда бир миллион бўлади бу сон,  
Европа учун бу, катта “бош оғриқ”?!  
Африка қитъаси асли азалдан,  
Европаликларга мустамлакадир.  
Бизларга нисбатан Россия каби,  
Улар “ука” бўлса, булар “ака” дир.  
Русияга биздан, боради ҳар йил,  
Етти, саккиз миллион, ўзбек муҳожир.  
Нима фарқимиз бор, Африкаликдан,  
Нега “тақводор”га, ҳукмдор “фожир”?!  
Ким билади, нега бу каби, аҳвол,  
Мушибатлар тушар, уммат бошига?!  
Нима қилса аҳвол, ўнглалар, айтинг,  
Ким раҳм қилар, бу кўзлар ёшига?!  
Нима қилиш керак, бу халқ юртида,  
Эришмоғи учун, тараққиётга?!  
Қайси элнинг, қайси муаммосини,  
Қайғуси тушибди, бегона, ётга?!  
Бошқа иложи йўқ, барибир,  
Ҳамма ўзга юртга кўчиб кетмайди.  
Ҳеч кимса уларни кутаётган йўқ,  
Бу билан муаммо, ҳаргиз битмайди.  
Шу халқ вакиллари, ўз ватанида,  
Ўзлари адолат ўрнатиш керак.

Агар бу ишларни қилаолмаса,  
Унда ўзгалардан, ўрганиш керак!

---

### Қон тўкилмасин

Нега бугун ғурбатда, дайди, “ватангадолар”,  
Нима учун курашиб, кимга жони фидолар,  
Дўстлари, яқинлари, ҳижронида адолар,  
Ўз эркидан, мосуво, ақл ҳушдан жудолар!

У бу кимнинг ҳавоси, раъйи биз учун динми?,  
Ота онанинг қадри қадри, сизларга бир тийинми?,  
Бу оддий ҳақиқатни, тушунишлик қийинми?,  
Пойдевордан қўйилган, бу йўлларда, хатолар!

Бугун мен ҳам аслида, зулмнинг асириман,  
Ғурбатдаги ғариблар, дарбадарлар, бириман,  
Золимларга отилган, адолат шамшириман,  
Бизларда бундай “улуғ”, эмасдир иддаолар!

Воқеъликга бир озроқ, қарамаса одамлар,  
Имкониятга қараб, ташланмаса қадамлар,  
Шунча оввогарлик, беҳуда ўтган дамлар,  
Аммо, ҳали тарк этиб, кетилмаган даъволар!

Хаёлпарастлар учун, гўё, келди имконлар,  
Беҳуда ҳаракатлар, тўкилди, шунча қонлар,  
Ҳикматли иш қилмаслар, бугунги мусулмонлар,  
Оқибатда ўзлари, чекар, жабру жафолар!

Бу йўлда натижага, агар эришолмасанг,  
Ёки, бошқа йўл топиб, ҳаракат қилолмасанг,  
Қаерда хато қилдинг, ҳали тушунолмасанг,  
Тугамасдир ҳеч қачон, бемаъни муддаолар?!

Мен учун булар бари, бефойда, аламлидир,  
Сени тушунмасалар, бундан, кўнгли ғамлидир,  
Оқибатда умматнинг, кўзи бугун намлидир,  
Охири кўринмасдир, бу офати балолар!

Бу кунда дунё бўйлаб, оввора сарсон бу халқ,  
Йўл тополмай то ҳануз, излаб саргардон бу халқ,  
Бўлмоқда фарзандлари, беҳуда қурбон, бу халқ,  
Шу кунгача тополмас, бу дардига даволар.

Айтарлар; «Хилофатни жорий қилмаса бўлмас»,

Ҳозир нима қилишлик, мумкин, билмаса бўлмас,  
Қон тўкилмасин, майли, ўзга бўлмаса бўлмас,  
Ҳар кимни Аллоҳ Ўзи, қиёматда жазолар!

.....

Бир виждонсиз ҳизбут аввал менга шеърларингиз яхши деб, кейин Партияси ҳақидаги  
фикрларимни билгач, шеърни ўғирлаб ёзаяпсиз деганди;

Бундай гапни шу пайтгача,  
Ҳали ҳеч ким айтмаган менга.  
Эй виждонсиз, каззоб, ҳизбутлар,  
Ҳайрон бўлиб қолдим, мен сенга.

Шеърни қандай ўғирлаш мумкин,  
Ҳайратдаман ушбу саволдан.  
Лекин, ҳизбутлигинги ўйлаб,  
Кўп ажабланмадим, бу ҳолдан.

Сизлар, одамларнинг ақлини,  
Шуъуруни ўғирлаганлар.  
Дин арконин, ўз ҳаволаринг,  
Раъйинга мос, тўғирлаганлар.

Турмаларда йиллаб ётганлар,  
Ҳаётини, “ўмарган” сизлар!  
Уммат ичра тафриқа солиб,  
Фитна ташлаб, юборган сизлар!

Жиловлаган, “мужтаҳид”лари,  
Бу, гумроҳлар, ихтиёрини.  
Қасам ичиб, қуллик қилишар,  
Гапиролмас, дилда борини.

63 йил, алдашди сизни,  
“Оз қолди, мана” деб, Халифат,  
Халифаси келмади, аммо,  
Келди, битмас туганмас кулфат.

Бу сўзинга келтиргил исбот,  
Қани далил исбот, каззоблар?!  
Агар ҳужжат келтиролмасанг,  
Билки, Аллоҳ сени азоблар!

Чунки, тухмат, бўҳтончиларнинг,  
Жазосидир, саксонта дарра.  
Дунёда олмай, Қиёматга,  
Қолса, оларсан, икки карра.

Майли, сен ҳам уч тўртта шеърни,

Ўғирлаб, эълон қил, кўрайлик.  
Китоблар ёз, уч тўртта, кўрсат,  
Биз ҳам сенга “қойил” қолайлик.

Сендек каззобларга нисбатан,  
Нафратимни шу шеърга, солдим.  
Сенингча, мен ёзмадим, демак,  
Қаердандир, “ўғирлаб олдим”.

.....

Бирмалик бир малъун мушрик ерда ётган бир аўдакни устига чиқиб, оёғи билан бўғзидан  
босиб турган суратни кўриб чеккан нолаларим;

Менда бу даҳшатга, куйишга жон йўқ.  
Энди йиғлолмайман, танда дармон йўқ.  
Дунёдаги барча, махлуқлар ичра,  
Билдимки, одамдан ёвуз ҳайвон йўқ.  
Дунёнинг эгаси, ёлғиз Аллоҳдир.  
Бу жиноятларга, Ўзи Гувоҳдир!

Ақлу шууримда қолмади мажол,  
Бу даҳшат тамоман, қилди мени лол.  
Ақлдан оздимми, билмадим лекин,  
Бу қотиллар қонин тўкмоқлик ҳалол!  
Булар шеърмас, дилдан чиққан бир Оҳдир.  
Бу қилмишлардан Яратган Огоҳдир!

Аршни титратгандир бу иш бегумон,  
Ҳалиям турибди, қуламай осмон.  
Лойиқлар бор экан, мангу азобга,  
Оятларни ўқиб, қолардим ҳайрон.  
Булар қандай одам, қандай гумроҳдир?!  
Шу ишга буюрган, қандай “илоҳ”дир?!

.....

1997 йилда Турмадаги танишган Термизлик биродарларим Иброҳим ва акаси Абдужаббор  
қийнаб ўлдирилганлиги эшитиб.

Ёрилмасам бўлмайди, сиғмас ичимга алам,  
Ҳақиқатни битмаса, яхшидир синса қалам,  
Бу ноҳақ зулмлардан, бормикан чекмаган ғам?!  
Зулмга қандай рози, бўлар виждонли одам?!  
Танишларим бор эди, Сурхондарё томонда,

Булар билан аслида, танишгандим зиндонда,  
Қайта учрашмоқлик ҳам, бўлган эмас имконда,  
Бу сўзларимга гувоҳ, фақат Халлоқи олам?!

Шу билан йиллар ўтиб, Қамалдим Россияда,  
Сабабини билмасдим, қизиқ бир аскияда,  
Бир йилча сақладилар, қуш каби тор уяда,  
Сабабини шу ерда, тушундим охир мен ҳам.

Сабаби Термиздаги, ҳарбийлар қароргоҳин,  
Портлатишга “уринган эмиш”, дўстим Иброҳим,  
Буйруқни мен берибман, шу эканмиш “гуноҳим”,  
Бу гапларни эшитиб, ҳайрон бўлмадим ҳечам.

Иброҳимни охирги, кўрганга ўн йил бўлди,  
Шундай уйдирмалардан бугун зиндонлар тўлди,  
Бу йигитлар Судгача, бормаи терговда ўлди,  
Мен қолиб кетдим бормаи, юракни эзар нолам.

Шу аҳволда бугун мен, ғурбатда дарбадарман,  
ИАК каби золимдан, қиладирман ҳазарман,  
Бу золимлар бошига бугун бир дардисарман,  
Менинг учун турмада жазо ўтайди укам.

Турмада ўтди ўн йил, умрим айна ёшлигим,  
Ота онамга жабр бўлди бу бебошлигим,  
Кўрган зулмлардандир, менинг бағри тошлигим,  
Бундай қисматни ҳаргиз кўрмасин менинг болам.

Мен бу золим ИАКни, хор бўлишин истайман,  
Золимларнинг жазоси дор бўлишин истайман,  
Бу юртда инсон қадри бор бўлишин истайман,  
Йўқолсин кимки бўлса, адолатсиз муттаҳам!

Эй виждони уйғоқлар, зулм бўлмаса барбод,  
Айтинглар бу мамлакат, қачон бўлади обод,  
Ҳаққи борми яшашг, бу эл, фаровон озод,  
Биз дунёдан ўтмасдан, келармикан ўша дам?!

---

Мазлум биродарим Абдураззоқни эслаб;

Менинг бир биродарим бор эди, ҳозир ҳам бор,  
У билан ҳам турмада, танишдик, аввалам бор,  
Кўп йилларни ўтказдик, биргаликда интизор,  
Кейин у озод бўлди, қазои Парвардигор.

Менга уч йилни қўшиб, ҳайдашди “Навоий”га,  
Қари ота онамни, солмайин деб, қайғуга,  
Кўп зулмларни кўриб, билдирмас эдим уйга,  
Учрашувга кирмасдим, йиллар ўтириб, зинҳор!

Ўша чиққан биродар, бир кун уйга борибди,  
Ота онамни яна, майда чуйда олибди,  
Кейин мени олдимга, кўришга йўл солибди,  
Ота онаси, ўғли, кўришсин дебди, дийдор.

Золим ИАКнинг зулми, жуда ҳаддидан ошди,  
Менинг олдимга келган, дўстларимни қамашди,  
Гўё ўзича булар, террористни ушлашди,  
Эзилдим бу қайғудан, йўқ эди, эрк ихтиёр.

Турли сабаб баҳона, марҳамат қилди Раҳмон,  
У яна озод бўлди, мен эса қолдим ҳамон,  
Охир оқибат озод, бўлишга бўлди имкон,  
Шу дўстимни зиёрат, қилишга қилдим қарор.

Кўп адашиб, охири, топиб бордим уйини,  
Қамалибди яна у, мана қисмат ўйини,  
Қазо ҳам чалган экан, айрилиқнинг куйини,  
Қайтиб кетдим кўролмай, афсусланиб, чор-ночор.

Шу билан чиқиб кетдим, ишга, Қозоғистонга,  
Қайтолмадим кейин ҳеч, буткул, Ўзбекистонга,  
Буларни бари энди, оғир юкдир виждонга,  
Менинг учун бир инсон, азоблар чекди бисёр!

У то ҳануз турмада, ётар умри хазондир,  
Ҳеч нарсга қилолмасанг, шуниси энг ёмондир,  
Бу қандай юрт бўлдия, бу қандайин замондир?,  
Золимлар фароғатда, мўминлар чекар озор?!

Қанча биродарларим, қанча холис мусулмон?,  
Қанчаси ўлиб кетди, қанчаси умри хазон?,  
Қачон ўлар бу золим, бу зўравонлар, қачон?,  
Буларнинг жазосини, Ўзинг бергил ё Жаббор!

Бунга ўхшаган қанча, биродар, қадрдонлар,  
Эсимга тушса дилни, куйдиради армонлар,  
Бундай аҳволда яшаш мумкинми, эй инсонлар?,  
Топармикан бизда ҳам, бир кун адолат қарор?!

.....

*Бу олов тарихдаги мушриклар ихтироси,  
“Олимп” дегани ўша, грекларнинг “худоси”*

Шу беъни нарсанинг, спортчилар шайдоси,  
Текин томошо бўлар, қанчалар миллионларга.

Мусобақа ўйнарлар, келиб турли миллатлар,  
Бу анжуманда кўпдир, манфаатлар, иллатлар,  
Хуллас, ярим ой, бир ой, бўлар турли зиллатлар,  
Томошо қилар боқиб, яланғоч жононларга.

Бу каби бош оғриқни, спорт синови дерлар,  
Ўёки, халқлар аро, тинчлик гарови дерлар,  
Турли хил сафсаталар, шон шуҳрат ови дерлар,  
Қувонишар ишониб, беъмани ёлғонларга!

Бу каби сафсаталар, бугун қадр топмоқда,  
Чунки, инсон ҳаётин, маъносин ўқотмоқда,  
Кундузлар ўйин, кеча, зинода тонг отмоқда,  
Одамлар топширишган, жоловин шайтонларга.

Буларда на ақида, ва на ҳалол ҳаром бор,  
На оила аҳлида, ўзаро эҳтиром бор,  
Чириб битгандир ахлоқ, на диний интизом бор,  
Қаранглар вайрон бўлган, қанча хонадонларга.

Буларнинг шу дунёда, ўйнаб кулиш ҳаёли,  
Ўқдир ўзга мезонлар, беҳаёдир аёли,  
Ўттивозлар ўзларин, ҳисоблашар “зиёли”,  
Булар бахтли экан деб, борманглар гумонларга!

Дунё ҳукмдорлари, халқин алдар мудом,  
Умрини адо қилса, мантиқ изламай авом,  
Беъни ўйин кулгу, шу билан ҳаёт тамом,  
Оқибатда миллионлар, айланар қурбонларга.

Жисмоний қувват, мардлик, манбаси эътиқоддир,  
Жамиятлар покиза, ахлоқ билан ободдир,  
Бу залолат аҳлининг, охирати барбоддир,  
Эътиқодсиз одамлар, ўхшайди ҳайвонларга.

Бу умматни уларга, эргашишга ҳожат йўқ,  
Беъни мусобақа, курашишга ҳожат йўқ,  
Улар билан ўзаро, ярашишга ҳожат йўқ,  
Бу йўллар раво эрмас, ҳаргиз мусулмонларга!

---

Дунёда маддоҳ кўп, демакки, кўпдир,  
Улар “хизматиға” муҳтож одамлар.  
Ўшалар кунига ярар, маддоҳлар,  
“Муҳтожлар” бошиға тушганда ғамлар.

Бундай пайтда албат, “омади чопар”,  
“Ҳурмати” ҳам ошар, ўша маддоҳнинг.  
Узоқ тарихлардан маълумки, булар,  
Саройида бўлган, қанча подшоҳнинг.

Бу ҳам бир “касб”дир, бир тирикчилик,  
Буни ишни ҳар ким ҳам эплаёлмайди.  
Шунинг учун “ҳасад”, қилар кўпчилик,  
Сабаби ўзлари, қила олмайди.

Шундай экан, “қойил” қолишлик керак,  
Бу каби бир “ноёб”, истеъдодларга.  
Кўзни кўр, қулоқни қар қилиш керак,  
Эътибор бермаслик, оҳу додларга.

Тан беринг “ҳақиқий” маддоҳга, энди,  
Ҳар ким ўз ўрнини, ҳам билиш керак.  
Бу каби “истеъдод”, ўрганилмайди,  
Бу “истеъдод” билан, туғилиш керак.

.....

Минглаб мўмин мусулмонни ўлдирдинг,  
Қолганларин турмаларда сўлдирдинг,  
Зулминг билан мамлакатни тўлдирдинг,  
Қанча зулм қилдинг, ватандошинга,  
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Сенда ҳар бир мусулмоннинг қасди бор,  
Қара, қизларингни қанча қасри бор,  
Касофатинг ҳар уйда қасри бор,  
Ҳаром омухта бўлгандир ошинга,  
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Умринг ўтган зулм билан “зўр” бўлиб,  
Англамасдан ўтдинг, қалби кўр бўлиб,  
Умидим бор ўлишинга хўр бўлиб,  
Ҳайфдир сени, қариб етган ёшинга,  
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Қутилмассан адолатли жазодан,  
Олий бўлолмассан ҳаргиз, Худодан,  
Кўрарсан, келганда ҳукм қазодан,  
Итлар қарамаслар сени лошинга,  
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Шу ҳаромдан еган нонларинг учун,  
Сен ноҳақдан тўккан, қонларинг учун,  
Тандан жудо қилган, жонларинг учун,  
“Малъун” деб, ёзилар қабр тошинга,  
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Зулмингдан қутилсин мазлумлар кулсин,  
Ўлмай туриб, икки кўзинг кўр бўлсин,  
То қиёмат қабринг оловга тўлсин,  
Чаёнлар ин қурсин, кўзи қошинга,  
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Барбод бўлиб, сени шавкату шонинг,  
Бориб жаҳаннамда, қийналсин жонинг,  
Тавба қилар эдинг, бўлса имонинг,  
Армон бўлсин, қариндош-қардошинга,  
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Сен каби хор бўлсин, аёнларинг ҳам,  
Эл қонини ичган, “чаён”ларинг ҳам,  
Сизлар билан кетсин, зиёнларинг ҳам,  
Барча, зулм йўлинда йўлдошинга,  
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Айтиб қолай, келганда хаёлимга,  
Лаънат бўлсин, барча сендек золимга,  
Сени дуо қилган, “сохта олимга”,  
Барча ақраболаринг, сирдошинга,  
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Сендек Золим, ҳали бир кун хор бўлар,  
Ўзи меҳру-муҳаббатга, зор бўлар,  
Охирги масканинг балки, дор бўлар,  
Кўзим тушсин, дунёда кўз ёшинга,  
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

.....

Ҳидоят топган уммат, холимас, жаҳолатдан,  
Ҳар кимга ҳар хил улуш, берилган диёнатдан,  
Қўрқитишар бир бирин, доимо қиёматдан,  
Менда саволлар кўпдир, шу бугунги ҳолатдан.

Айтинглар; «қиёматда, қандай воқеъа бўлар,  
Кимлардан сўралади, кимлар бир четда қолар»,  
Менимча ҳаммадан ҳам, амаллари сўралар,  
Аллоҳ асраган омон, қолгандир залолатдан.

Кимлар гуноҳ қилмаган, айтинг казо казолар,  
Жанг қилди Муовия, Алию Муртазолар,  
Кимни кечирар Аллоҳ, кимни эса жазолар,  
Аллоҳ адаштирмасин бандани ҳидоятдан.

Бу дунёда гуноҳсиз, борми бирорта инсон,  
Ўзини айбсиз деб, санарми ҳеч мусулмон,

*Ким билади саломат, борармикан бу имон,  
Менимча, холи бўлмас, ҳеч кимса надоматдан.*

*Турли туман мазҳаблар, турли фирқалар аро,  
Туғамайди, асрлар ошдики бу можаро,  
“Ўзларига кўрганни, кўриб ўзгага раво”,  
Омон топган эмасдир, ҳеч кимса маломатдан.*

*Менимча умид, қўрқув, ҳаммада бўлиши шарт,  
Одамзот амалидан ўз кўнгли тўлиши шарт,  
Яхшими ё ёмонми, барчанинг ўлиши шарт,  
Қўрқув, умидда кетмоқ, яхшилиқ аломатдан.*

*Бу талашиш тортишиш билан дунё ўтади,  
Аввалгилар изидан, бугунгилар кетади,  
Тақдирда неки бўлса, ўша нарса етади,  
Аллоҳ раҳм этмаса, не фойда кароматдан?!*

.....

*Аслида дунёда бирор нарса йўқ,  
Одамзот жонидан афзал, авлороқ.  
Аммо, шу жонни ҳам қилишар қурбон,  
Аллоҳ ризолигин талаб қилган чоқ.*

*Жонни азизлигин аслида бизга,  
Аллоҳ каломиди хабар бергандир.  
Шириндир ҳар кимнинг, жони ўзига,  
Ҳамма танасида, синаб кўргандир?!*

*Аллоҳ ризосидан бошқа ҳеч нарса,  
На Миллат, на Ватан ва ёки Давлат.  
Арзимас жонинги, қурбон қилишга,  
Аммо, жондан улуғ турар, орият.*

*Қаранглар, бугунги замонамизга,  
Азиз жонни қадри, қанчалар арзон?!  
Нималарга фидо бўляпди қаранг,  
Нимага бунчалар беқадрдир жон?!*

*Бугун замонамиз ҳукмдорлари,  
Қурбон қиладилар элнинг жонини.  
Турли хил бемаъни, ғоялар билан,  
Тўқмоқдалар одамзотнинг қонини!*

*Бу неъмат қадрига етмоқлик керак,  
Бу ҳам инсон учун, асли омонат.  
Ўзи берган Аллоҳ, Ўзи олади,  
Буюк омонатга қилманг, хиёнат!*

## *“Қандай Истон” дегайлар*

*Шведлар баъзан юртинг, қандай макон дегайлар,  
Мен Ўзбекистон десам, Афғонистон дегайлар,  
Баъзида Ҳиндистондан, ё Покистон дегайлар,  
Билмайдилар “Ватанинг, қандай Истон” дегайлар?!*

*Мен бу юртни дунёда, билмасликларин билдим,  
Баъзида алам қилди, баъзида ҳатто кулдим,  
Нима сабабдан келдинг, деган пайтда тутилдим,  
Билмадим ўз ватанин, қандай “ёмон” дегайлар?!*

*На чора гапирамиз, “бизлар Русга қул бўлдик”,  
Энди йигирма йилки, гўё мустақил бўлдик,  
Расвои жаҳон бўлдик, қадримиз бир пул бўлдик,  
Ҳайрат билан эшитиб, яна ҳайрон дегайлар...*

*“Сизларни юртда йўқми, фаровонлик имкони,  
Газми, нефтми, олтин, табиий бойлик кони,  
Киму сизларни бундай, мамлакатнинг султони,  
Нега халқинг дунёни, кезиб сарсон дегайлар?!”*

*“Мақтанамиз бизларда, кўпдир табиий бойлик,  
Аммо, халқимиз олар, аранг юз доллар ойлик,  
Фақат, Президентимиз, яшар тўқис чиройлик,”  
Десам, ҳайратга тушиб, “қилинг исён”, дегайлар.*

*Бир уриниб кўрганди, бу халқ ўша исёнга,  
Ботирганди уларни, диктатор қора қонга,  
Турмалар тўлган бугун, мухолиф мусулмонга,  
Ҳайрон бўлиб, қаерга қарар, ООН дегайлар.*

*БМТию турфа хил, халқаро ташкилотлар,  
Хабари бор бизларда, қандайин мушкилотлар,  
Ҳалигача ҳеч нарсаси, қилган эмас бу зотлар,  
Десам, “юртбошинг қандай, “бахтли” инсон” дегайлар.*

*Тасаввур қилмас, “бизда, икки соат ток ёнар,  
Қишда бир кун газ келса, халқ шод бўлиб, қувонар,  
Шу аҳволда яшаймиз” десам, эшитган тонлар,  
“Бизларда бундай жойда, турмас ҳайвон”, дегайлар.*

*Бу шундай халқ, ҳеч қачон, ҳаққин талаб қилмайди,  
Ҳар қандай машаққатга чидар, кўзга илмайди,  
Шунинг учун юртбоши, зулм қилар, билмайди,  
Сўрасанглар “биз тинчмиз, эл фаровон” дегайлар.*

*Ғурбатда ҳам ИАКнинг, танитяпмиз халқ аро,  
Шу мараз қилди буюк халқнинг бахтини қаро,  
Шведлар билан кўплаб, суҳбат қилиб ўзаро,  
Энди билар, “Ватанинг, Ўзбекистон” дегайлар!*

.....

Биз бугун “мустақиллик”, бир замонда яшаймиз,  
“Йигирма биринчи аср”, деган, онда яшаймиз,  
Бир мустабид зулмида, “зимистон”да яшаймиз,  
“Буюк миллат” қадимги, Туркистонда яшаймиз.

Бошқа халқларни кўриб, менга алам қилади,  
Устимиздан ўзгалар, мазах қилиб кулади,  
Бугун аҳволимиз шу, аммо, ҳамма билади,  
Пахта, Газ, Нефт, Уран, Олтин конда яшаймиз.

Айтинглар эй донолар, не чора бор қилишга,  
Наҳотки, бу халқ маҳрум, қийноқларда ўлишга,  
Сизларга саволим кўп, имкон борми билишга,  
Нега биз бугун зулм, фош маконда яшаймиз?!

Муаммолар кўп жуда, қотар одамни боши,  
Тўғри йўл, ечим қани, билмаслар қари ёши,  
Тўрт фаслда нур сочар, тинмай бу эл қуёши,  
“Баҳори” келмас, доим, “қаҳратонда” яшаймиз!

Ҳаммамизнинг аслимиз, юртимиз динимиз бир,  
Ушалмасада аммо, орзуи дилимиз бир,  
Нега ихтилофдамиз, бўлолмас тилимиз бир,  
Ўзаро адоватда, бадгумонда яшаймиз?!

Юртнинг ҳукмдорлари, халқига лойиқ бўлар,  
Дўстлар куяр бу ҳолга, душманлар эса кулар,  
Қачонгача бу золим, халқига зулм қилар,  
Қачонгача бу улкан, “қабристонда” яшаймиз?!

Йигитларни хорихда, муаммоси пул бўлса,  
Эрлари тирик туриб, аёллари тул бўлса,  
Токи бу халқ дунёда, ўзгаларга қул бўлса,  
Ким қаерда бўлмасин, биз армонда яшаймиз.

Ўз юртида бу элдек, ғарибу бенаво йўқ,  
Ҳаммамизга жон ширин, кимда нафсу ҳаво йўқ,  
Худо бир йўл бермаса, дардимизга даво йўқ,  
Ўзимизни аҳволга, биз ҳайронда яшаймиз.

Тирикчилик ташвиши, гўё кўринган камдек,  
Қўймаслар ватанинга яшашликга одамдек,  
Ғарибликда куярмиз бугун гўёки шамдек,  
Сочилиб кен дунёга, ҳар томонда яшаймиз.

Бу миллатнинг бошига қаро кунларни солди,  
Келажаги ҳам куйиб битди, нимаси қолди,  
Бу юртни обод кўриш, умидлар ҳам йўқолди,  
Билдимки, биз туганмас, имтиҳонда яшаймиз.

---

Ўткинчи муҳаббат жозибасидек,  
Бесабр дилимга ўрнар, ҳар ғоя.  
Ўтади ойлару йиллар, охири,  
Кетади, кўнглимда қолдириб соя.

Шу каби, неча бор, келиб кетади,  
Турли туман фикр, мантиқу маъно.  
Вафосиз гўзалга менгзар, тарк этиб  
Кетгандек ўйнашин, бир «гули раъно».

Айрилиқ азоби, бермайди уйқу,  
Соғинчлар ичида ёнаман яна.  
Кейин топилади, ўзга бир туйғу,  
Унинг “висолидан, қонаман” яна.

Неча марта бу ҳол, бўлади такрор,  
Бу жараён ичра адо бўламан.  
Билмайман, булардан қай бири учун,  
Охири, мен жони фидо бўламан?!

.....

Ҳормангизлар пахтакорлар, катта хирмонлар билан,  
Тераяпсиз “оқ олтин”ни, шунча қурбонлар билан.

Эрталабдан кечгача, пахтани териб, тинмайин,  
Ухламай то тонгача, оввора сичқонлар билан.

Қанча ўсмирлар, гўдаклар, “пахта” деб, нобуд бўлар,  
“Қизил олтин” бўлди пахта, номи бу қонлар билан.

На муаллим, на талаба, на табиб, бемор қолур,  
Барчани ҳайдади қўймай, катта карвонлар билан.

Масжиду, маҳалла аҳли, ёш қари, эркак, аёл,  
Тижорат аҳлин эзар, мажбурий “эхсон”лар билан.

Қизил олтинни териб олгунча, халқ қонин ичиб,  
Халқига ток, газни бермай, алдар ёлғонлар билан.

Саҳвий бу бечора халқни ҳолига айтар, куйиб,  
“Ҳормангизлар пахтакорлар, катта хирмонлар билан!”

.....

Дунё забт этган, малъун даҳрийлар,  
Қириб ташладилар, кўп мусулмонни.  
Улардан дарс олган, кўп маҳаллийлар,  
Сувга ташлаб, ўтга ёқди қуръонни.  
Бу қирғинда, кўп олимлар йўқолди!

*Лекин, йўқ бўлмади, дин-имон қолди!*

*Бу кураш кўп йиллар, этганди давом,  
Қамоқларда бўлди, қанча қатли ом,  
Динидан ажралди, миллат батамом,  
Қуръон ўқолмасди, мутлақо, авом,  
Миллатни бошига не кунлар, солди?!  
Аммо, йўқолмади, дин-имон қолди!*

*Олдилар бу юртнинг, ихтиёрини,  
Топтади миллатнинг, номус орини,  
Қулоқ қилди, моли мулки борини,  
Эшитмадилар эл, оҳу-зорини,  
Бойларни мол-мулкин, талади, олди,  
Йўқ қила олмади, бу қуръон қолди*

*Охири йўқ бўлди, ёвуз ниятлар,  
Аммо, қолдиришди, кўп асоратлар,  
Пайдо бўлди, кўплаб, янги давлатлар,  
Гўёки, “мустақил бўлди, миллатлар”,  
Босқинчи золимлар, қолмади, ўлди.  
Диндан қайтмади халқ, дин-имон қолди!*

*Энди ўшалардан, қолган сарқити,  
Бўлди бу халқларнинг, “Маъбуди, Бути”,  
Қолмади эл юртда, баракот қути,  
Талайди, тишлайди, Миршаби, ити,  
Даҳрий ўлдиришдан, қиришдан толди,  
Барибир йўқ бўлмай, мусулмон қолди.*

*Охири кўринмас қатағонларни,  
Ҳали қамашмоқда мусулмонларни,  
Бошидан ўтказиб имтиҳонларни,  
Кўринглар собитлигин бу инсонларни,  
Уммат асрлардан оша қийналди,  
Лекин, йўқолмади, дин-имон қолди!*

*Умид бор оз қолди, чиқади қуёш,  
Шунгача етсинда бу сабр бардош,  
Шу кунни интизор кутар қари ёш,  
Қайтарди юртидан олиб кетган бош,  
Оғир азобларда бу халқ синалди,  
Дилида умиди, дин-имон қолди!*

.....

*«Кутилмаган» нарсалар, кутилганга ўхшайди,  
Тарихларда айтилиб, кетилганга ўхшайди,  
Улуғ синовдан энди, ўтилганга ўхшайди,  
Қисмат арқони энди, тортилганга ўхшайди.*

*Турмаларда чириган, минглаб умри хазонлар,  
Қанчалаб мусулмонлар, ноҳақ тўкилган қонлар,  
Буларни уволи ҳеч тинч қўймас, эй инсонлар,  
Энди буларга навбат, етилганга ўхшайди.*

*Бир хил турмайди доим, айланиб турар даврон,  
Бир сафар улар ғолиб, бир сафар ғолиб, бу ён,  
Келмоқдадир навбати, ғолиблик, аҳли имон,  
Булар бари қуръонда, айтилганга ўхшайди.*

*Тарихда кўп ўтгандир, фиръавнлар мисоли,  
Охири хароб бўлган, барча золимнинг ҳоли,  
Келиб қолди ИАКнинг, салтанатин заволи,  
Мусулмонлар зулмдан, қутилганга ўхшайди.*

*Золимчалар қочишга, макон излаб бошлади,  
Жонини омон сақлаш, пайин кўзлаб бошлади,  
Қилган жиноятларин, энди гизлаб бошлади,  
Қўрққан кўзларга қўша, кўринганга ўхшайди.*

*Хурмат кўрмас, халқини, ҳурмат қилмаган одам,  
Бу бир оддий ҳақиқат, кўп синалган аввал ҳам,  
Эътиборга олмаслар, тахтдан қулаганинг дам,  
Бу “ҳақиқат” ўзига, билинганга ўхшайди!*

*Одам ёши ўтган сўнг, йўқолар экан идрок,  
Воқеъликни англамас, ҳиссиётлари мудроқ,  
Тан олмайди ўз айбин, ўлиб қолсада, бироқ,  
Тавба қилмас тиллари, тутилганга ўхшайди.*

*Фаросатдан айрилган одам ўзин «даҳо», дер,  
Мутакаббирлик қилар, фикрин “қимматбаҳо», дер,  
Бундай дардга ҳакимлар, «топилмагай даво», дер,  
Бадбахт, қисматида шу, битилганга ўхшайди.*

.....

*Эй халқим, бу нобакор, расволарга ишонма,  
Энди, ёлғон сафсата, нидоларга ишонма,  
Навбатдаги бўҳтонун, иғволарга ишонма,  
Қонингни ичган казо, казоларга ишонма!*

*Қайдан олган бу қизлар, бунча молу дунёни,  
Халқ ейишга нон топмас, қуримоқда ҳамёни,  
Қаранг ёлғон гапирар, қийналмасдан виждони,  
Ўзларича билимдон, “доноларга” ишонма!*

Йигирма йилдан ошди, оталари “юртбоши”,  
Тутар бир кун буларни, бечоралар кўз ёши,  
Сезмоқдалар ботмоқда, бошларида “қуёши”,  
Моли дунёга тўймас, гадоларга ишонма!

Жазосиз қолмоқчилар, “Отасининг қизлари”,  
Хорижга ташимоқда, топган тутганин, бари,  
Хавотирдан ҳаммасин, қондир бугун жигари,  
Дину имондан буткул, жудоларга ишонма!

Кўзлашмоқда қочишни, отаси ўлиб қолмай,  
Ўйлашмоқда, “бекиниб қолар, ҳеч ким тополмай”,  
Жазоланар барча бу, золимлар қоча олмай,  
Ёлгон тавба тазарруъ, ҳаволарга ишонма!

Бегонадир буларга, бу халқнинг оҳу зори,  
Тушунмайдилар улар, қандай элнинг аҳволи,  
Шулар дастидан зулм, кўрди минглаб аҳоли,  
Еб тўймаган оч офат, юҳоларга ишонма!

Ҳокиму, вазирлари, қозию, прокурор,  
МХХси, миршаби, бири бирисидан зўр,  
Ҳаммаси халқ қонини, ичган золиму қонхўр,  
Энди ҳаргиз бу бахти, қароларга ишонма!

Тозалаш керак зулм салтанатин, гумроҳдан,  
Булар қилган зулмини, сўранг минглаб гувоҳдан,  
Эй халқим, умидинги узма Қодир, Аллоҳдан,  
Аллоҳдан ўзга, “маъбуд”, “худо”ларга ишонма!

.....

#### Муҳолифатдаги фаолиятим ҳақида

.....

Бу ҳижрат диёрига, келдим ҳаяжон билан,  
Турли воқеъа, сабаб, турли жараён билан,  
Аллоҳнинг марҳамати, синов имтиҳон билан,  
Тақдиримда битилган азалий фармон билан.

Мен юртимни бу юртдек, ободлигин истардим,  
Етар ғам чеккани халқ, дилшодлигин истардим,  
Зулм салтанатининг барбодлигин истардим,  
Танишдим кўп ватандош, диндор мусулмон билан.

Мақсад, ҳамма бирлашса, нимадир қилмоқ учун,  
Золимлар йиғлаши шарт, мазлумлар кулмоқ учун,  
Тажриба керак кимнинг, кимлигин билмоқ учун,  
Дўст бўлишга интилдим, ҳар яхши ёмон билан.

Билсам кўп экан бунда, турли туман арбоблар,  
Устаси фаранглару пихин ёрган каззоблар,  
Воқеъликни англагач, чекдим кўп изтироблар,  
Яшарлар бир бирига, адоват, гумон билан.

Мухолифат дегани, хорижда яшар экан,  
Бири бирига қарши, доим курашар экан,  
Сохта обрў, мартаба, мансаб талашар экан,  
Дабдабали гап сўзлар, беҳуда ёлғон билан.

Булар ичида юриб, одамни қотар боши,  
Ёғилади бошига, қанча маломат тоши,  
Етмас экан одамнинг, сабр ила бардоши,  
Хужум қилсалар доим, туҳмату бўҳтон билан.

Диндору демократ, ўзаро адоватда,  
Бири динсизлик истар, бошқаси Хилофатда,  
Жим туриб кузатарлар, қолганлар аросатда,  
Ўрта йўлни тополмас, эътиқод, имон билан.

Кураш учун доимо, фидоий инсон керак,  
Мардлик, шижоъат ғурур, камида виждон керак,  
Бир холис раҳбар билан бақувват ҳамён керак,  
Бир иш қилиб бўларми, қуруқ оломон билан?!

Йўқотилган бирликни, топмоқ иложи йўқдир,  
Бунга ўзбек халқининг, ҳам эҳтиёжи йўқдир,  
Бу соҳада қилинган ҳеч иш, ривож ийўқдир,  
Нималарга эришдик, шунчалар қурбон билан?!

Кўпдир сабаблар аммо, сабабига киришмай,  
Ҳаммаси қолди энди, бирор иши юришмай,  
“Мухолифман” деганлар, натижага эришмай,  
Мағлубиятга учраб, ўтмоқда армон билан.

Тарк этдим мен буларни, динсизу, диндорини,  
Кўрмасам хафамасман, ҳеч бирин дийдорини,  
Золимларга қаратдим, нафратимнинг борини,  
Курашмоқдаман ҳануз, шеър ила, достон билан.

.....

Кимгадир «қарға» бу, кимгадир «булбул»,  
Кимлигини «оқсоқол»дан сўранглар.  
Маддоҳ булбулларнинг истаги қай «гул»,  
Буни ўша бесоқолдан сўранглар.

Шуҳратпарстлик дардига мубтало,  
Бу дард эса, билсангизлар бедаво,

Мақтовга тўймайди ҳеч нафси ҳаво,  
Кўзлари кўр, тили лолдан сўранглар.

Иши доим муттаҳамлик маддоҳлик,  
Буям бугун бир касб, номи “ғумроҳлик”,  
Бу касал тузалмас, қилмай «жарроҳ»лик,  
Қалби заҳар, тили болдан сўранглар.

Дўстлар маслаҳатин бир пулга олмас,  
Ўзи билганидан ўлсада қолмас,  
Энг ёмони, ёлғон сўзлар, уёлмас,  
Барбод бўлган, истиқболдан сўранглар.

Биродарлик, садоқатни унутган,  
Охир, дину — диёнатни унутган,  
Душман қилган, хиёнатни унутган,  
“Денгиз бўйидаги, чолдан” сўранглар.

.....

Ўзбекнинг дардини, сен эшитгин, кўл,  
Чунки, эшитмаслар ҳукмдорлари.  
Ўзбекни дардини сен эшит, дарё,  
Бўғзига тиқилиб қолди, зорлари.

Ўзбекнинг дардини, эшитсин тоғлар,  
Қайтариб ўзига, акс садосин.  
Поёнсиз далалар, булбуллар зоғлар,  
Эшитсин, бечорр халқнинг нидосин.

Эшитсин, ҳар тонгда, нур сочган қуёш,  
Булутлар эшитиб, тўксин жолалар.  
Қолмади бу халқда, инграшга бардош,  
Пахталар остида, ўлар болалар.

Ҳеч кимса қолмади, дардин тинглашга,  
Зулмини ҳаддидан оширди, золим.  
Йигитлар чет элга, кетган ишлашга,  
Мадҳия айтишла банд, барча “олим”.

Ҳеч кимса тингламас, бу халқни дардин,  
Халқаро ташкилот, ва на чет эллар.  
Бу халқ топа олмас, адолат гардин,  
Излаб, асрларга татиди йиллар.

Дунёдаги, бошқа миллатлар каби,  
Ҳаққин талаб қилиб, чиқмайди бу халқ.  
Зулм зўравонлик қилишган сари,

*Индамай, жимгина йиғлайди бу халқ!*

*Ҳеч нарсa қилолмас, муҳолифат ҳам,  
Нима кутиш мумкин, “ватангадо”дан?! 1.  
Бир кун битар ахир, бу жароҳат, ғам,  
Эй халқим, умидинг узма Худодан!*

.....

*Эй халқим, тепангдаги, оч офатни йўқотгил,  
Косангни оқартирмас, касофатни йўқотгил,  
Армаган бошингдан, фалокатни йўқотгил,  
Келажагинга таҳдид, ҳалокатни йўқотгил.*

*Эзилиб кетдинг бунча, юрак бағринг, қон бўлди,  
Қанча мард ўғлонларинг, турмада қурбон бўлди,  
Сенинг бу жимлигинга, барча халқ ҳайрон бўлди,  
Тарих олдида қилган, хиёнатни йўқотгил.*

*Ҳеч ким кураш қилмасдан, ҳаргиз озод бўлмаган,  
Адолат бўлмагунча, юртлар обод бўлмаган,  
Тарихингда бунчалик, зулму бедод бўлмаган,  
Кўз очиб оламга боқ, жаҳолатни йўқотгил.*

*Айтгил сени юртбошинг, қачонгача алдийди,  
Қачонгача фарзандинг, қотган нону сув ейди,  
Фарзандларинг хорижда, қачонгача дайдийди,  
Бас энди, мардикорлик, мақоматни йўқотгил.*

*Ҳалиям ҳукмрондир, маҳаллий уруғчилик,  
Ҳалиям ҳур бўлмадинг, шуурингда қулчилик,  
Бир бирига адоват ичра яшар кўпчилик,  
Ҳеч битмаган ўзаро, адоватни йўқотгил.*

*Сен кутган мустақиллик, эркинлик сароб бўлди,  
Дард устига чипқондек, фақат изтироб бўлди,  
Бемаъни удумлардан, халқ ҳоли хароб бўлди,  
Қонинги ичиб турган, урф одатни йўқотгил.*

*Дунё халқлари бугун, ҳурлик сари интилар,  
Ҳар юртни ободлигин, албатта шу халқ қилар,  
Ўз қадринги билмасанг, ўзгалар қайдан билар,  
Қулдек, ҳар нарсага жим, итоатни йўқотгил.*

*Бас, айтма сохта Ватан мадҳиясини, тўхтат,  
Бу золимга итоат, талбиясини тўхтат,  
Боланга берма қуллик тарбиясини, тўхтат,  
Асрга татигудек, жиноятни йўқотгил.*

*Бас қилиб бу қўрқувни, курашни ихтиёр қил,*

Сенга зулм қилган бу, золимни тору мор қил,  
Зулм уруғин қурит, Адолат устувор қил,  
Юрагингдан жой олган, жароҳатни йўқотгил.

.....

Маймунлар авлодларига атаб;

Афсус бор экан ҳануз, “маймунлар авлодлари,”  
Инсоният номуси, орини иснодлари,  
Туғамабди буларнинг, зулм ила бедодлари,  
Унутилмабди ҳануз, “доҳийларин” ёдлари,  
“Ўз ўзидан, ҳеч кимсиз, яралганмиш дунё ҳам,  
Ҳамма динлар бекору, бўлмаганмиш Худо ҳам,  
Йўқ эканмиш интиҳо, бўлмаган ибтидо ҳам,”  
Булар “илмий далилмиш” шудир эътиқодлари.

Оз бўлганми буларнинг, бузганлари замонни,  
Қатағон қилиб динни, ўтга ёқиб қуръонни,  
Йўқ қилишганди минглаб, миллионлаб мусулмонни,  
Унутилдими дарров, мазлумлар фарёдлари?!

Булардан етган зарар, ҳадди ҳисоби борми,  
Буларда ҳалол ҳаром, мезон нисоби борми,  
На инсоф,на адолат, ахлоқ китоби борми,  
Ўзини доно билган, маймунни зурёдлари?!

Қаранг, бугунги авлод, манқурт бўлиб қолганда,  
Имонсиз даҳрийлардан, булар ибрат олганда,  
Менку, хурсанд бўлардим, агар шу рост бўлганда,  
“Бу даҳрийларни маймун, бўлганда ажодлари!”

Қуладику сизларни, зулм салтанатларинг,  
Асфала софилинга, кетдинглар қулаб, баринг,  
Аслида Иблис бўлган, сизларни “чин раҳбаринг”,  
Дарвин, Ленин, Сталин, “кичикроқ” устодлари.

Ўзича булар энди, гўё “олим” бўлганлар,  
Ажодларин устидан, “маймун” дея, кулганлар,  
Буларда тирик руҳ йўқ, аллақачон “ўлганлар”,  
Эшшакфаҳмдир фақат, бундай “фан номзодлари”,

Дунёда имон инсоф, ҳеч қачон йўқолмасин,  
Ҳеч бандани бошига, бу қисматни солмасин,  
Бундай манқурт маразлар, ер юзида қолмасин,  
Сизга мангу лаънат эй, қадрият жаллодлари!

.....

Татимади менга, бу улуг айём,  
Кўз ёшинг дилимни, эзди батамом,  
Аллоҳим зулмни қилгандир ҳаром,  
Қиёмат бўлишга, келтирдик имон,  
Аллоҳни кўрасан азиз болажон!

Айтгил, золимларнинг шу озорларин,  
Бечора мазлумлар, оҳу зорларин,  
Аллоҳга маълум бу кирдигорларин,  
Аллоҳни шубҳасиз кўрасан, инон!  
Айт барча дардинги, азиз болажон!

Нима учун, ноҳақ қон тўкканларни?,  
Нега болаларни, йиғлатганларни?,  
Кимлар, мазлумларга зулм этганларни?,  
Ҳаммасини Аллоҳ билар бегумон,  
Барибир, Аллоҳга айтгил болажон!

Ер ютсин, барчасин, истиқболини,  
Мансабу амали, дунё молини,  
Зулмнинг ҳар қандай эҳтимолини,  
Нега сени ноҳақ, йиғлатдилар қон?!  
Барчасин, Аллоҳга, айтгил болажон?!

Айт болам, кўпайди дунёпарастлар,  
Сароб дунёсига, мағрурлар, мастлар,  
Бу зулмни кўриб, жим индамаслар,  
Тош қотган қалбимни, айладинг вайрон,  
Аршни ҳам йиғлатдинг, азиз болажон!

Айт, уммат аҳволи, буткул, бечора,  
Бойлари, мол тўплаш билан оввора,  
Мазлумлар дардига, йўқ энди чора,  
Бу адолатсизликга ким қилар исён?!  
Ким сенинг бошинги, силар, болажон?!

Аҳволи харобдир, бу кунги уммат,  
Дунё моли, инсон жонидан қиммат,  
Ҳеч қандай сиёсат, ҳеч қандай давлат,  
Арзимас қилишга, бир жонни қурбон?,  
Нега қон йиғлар бу, жажжи болажон?!

Билмаслар Худонинг бедорлигини,  
Одилу, Олиму, Қаҳҳорлигини,  
Дунёда адолат ҳам борлигини,  
Сени йиғлатганлар, қолмагай омон!  
Йиғлама, жон болам, жоним болажон!

Зулм салтанати вайрон бўлажак,  
Булар ҳам қолмагай, гумдон бўлажак,  
Бу кунлар, уларга армон бўлажак,

Мангу йиғлагайлар, бўлиб зор гирён!  
Билки, Аллоҳ Одил, азиз болажон!

Фидо бўлсин жоним, кўз ёшларинга,  
Кўп баполар тушди, бу бошларинга,  
Лаънат бўлсин, золим диндошларинга,  
Сенинг кулгунг учун, фидодир минг жон!  
Йиғласанг, Арш титрар, азиз болажон!

.....

Шеър ёзиш учун нималар керак деган саволга жавобан;

Шеър ёзишлик учун, укажон,  
Кераги йўқ, менимча диплом.  
Керак эмас олийгоҳларга,  
Тўлаб кириш, неча миллион сўм?!

Шеър ёзишлик учун аслида,  
Ҳис, фаросат керак одамга.  
Бунинг шартин, оддийдир жуда,  
Бефарқ қарамаслик оламга.

Бир озгина, виждону-инсоф,  
Куюнчаклик керак, инсонга.  
Ўзгаларнинг ғамини кўрсанг,  
Туйғуларинг, тушар тугёнга.

Ўзгаларнинг ғамида куйсанг,  
Шоирликга бас, шу етади.  
Шоирликнинг шартин шу, билсанг,  
Ўз ғамини, ҳамма чекади.

Излаб юрма қофия, туроқ,  
Вазн, буни ҳамма билади.  
Шеърларингда дард бўлсин, бироқ,  
Шунда, “Илҳом” ўзи келади.

Асосийси, маддоҳлик қилма,  
Бу истеъдодга хиёнатдир.  
Ҳақиқатни айтгил, доимо,  
Ана шу диндир, диёнатдир!

Саҳвий

16 октябр 2013

.....

Ўзини Нусрат Яқин деб номлаган ва бугунги кунда Саудияда юрган Тошкентлик фосиқ,  
фирибгарга атаб;

Нусрат эмас, кулфат яқин, де,  
Сендек, қалби мудроқлар, учун.  
Иzzат эмас, хорлик яқиндир,  
Сандек, мараз, қўрқоқлар учун!

Нима қилар эдинг гапириб,  
Катта гапни, жиҳодни, аҳмоқ?!  
Кимга, нега қиларсан, фириб,  
Жиҳод қилмас, сенингдек қўрқоқ!

Сен фирибгар, иссиқ жонинги,  
Асрашликни, қиласан гумон.  
Сенга ўхшаган муттаҳамлар,  
Сабабли, халқ бўлмоқда қурбон!

Эшшакфаҳм, Маккада туриб,  
Гапирмасанг, кўнглинг тўлмайди.  
Сендек, Ҳажга борар кўп Эшак,,  
Аммо, “Ҳожи эшак” бўлмайди!

Чумчуқ каби экан юрагинг,  
Бало борми, беришга фатво?!  
Аҳволинга қара, эй каззоб,  
Бўлолмассан, сен аҳли тақво!

Фосиқлигинг ўзинга маълум,  
Хатоси йўқ, бу айтганимда.  
Аслида, мен хато қилгандим,  
Сени итга ўхшатганимда.

Итлар сендек, панада туриб,  
Қутмаганда, аккиламайди.  
Итлар сендан, минг бора афзал,  
Индамаганга, индамайди!

Сенга улуғ Қудратли Аллоҳ,  
Кифоя қилсин, эй мараз дил.  
Охиратдан ташқари, жазо,  
Дунёда ҳам келар, шуни бил!

.....

Аллоҳдан тилаклар тиладим, бу тун,  
Бу тилагим, ислом аҳлига хосдир.  
Шунингдек, оила, зурриётимнинг,

Ҳаққида, Роббимга бир илтимосдир.

Кимки бирор дардга, бўлса мубтало,  
Қодир Эгам берсин, дардин давосин.  
Кимки ғамгин бўлса, етиб бир бало,  
Хушнуд этгил Эгам, бер муддаосин!

Тинчлик бер, урушдан сақла миллатни,  
Қолмасин бирорта мустабид золим.  
Ҳақни ҳақиқатни англагил бизга,  
Чор тараф тортмасин, бизни ҳар олим.

Очларга таом бер, бадбахтларга бахт,  
Бефарзандга фарзанд, ташнага шароб.  
Банданг умид қилиб, Сендан тиласа,  
Уларнинг дуосин, қилгил мустажоб!

Барча оғирликни, енгил қил Эгам,  
Ўзинг паноҳингда сақла саломат.  
Барча гуноҳкорни, кечиргил ё, Раб,  
Шарманда қилмагил, явмул қиёмат!

---

Ўтмишу келажак, зикрин қилиб ёд,  
Ғамга тўла ўтар, менинг шу оним.  
Шу иккала қутб, ичра доимо,  
Сарбасар кезади, ақли ҳайроним.  
Маълумдир аҳволим, чеккан ноламдан,  
Сўранглар, кўнгилда қолган ярамдан.

Узоқларда қолган, ғариб хотирам,  
Дилимнинг қаърида ётган, армоним.  
Мен сендан, воз кеча, олмасман ҳечам,  
Бунга энди менинг, йўқдир гумоним.  
Ғамлик хотиралар, ғамлироқ.., Ғамдан,  
Сўранглар, ғам чекиб, кўрган одамдан.

Ҳибсхонанинг тор катакларинда,  
Хўрлик азобларга, тўйганда жоним.  
Мен умидвор бўлиб, ўтказдим умрим,  
Шу билан ёруди, кўнгил осмоним.  
Жоним халқумимга келар, аламдан..,  
Сўранглар гувоҳим, дафтар, қаламдан.

Фидо бўлди умрим, ғам сўқмоғида,  
Натижа бермади, қилган исёним.  
Очилмади гулим, ҳаёт боғида,  
Ғурбат бўлди охир, топган маконим.

Айрилдим, азизим, отам-онамдан,  
Сўранглар, ғам чеккан, жону-танамдан.

Умрим поёнига, етгандек, гўё,  
Саломат бўлса бас, энди имоним.  
Ҳаёт ҳам аслида, узун бир рўё,  
Кетарман қолдириб, ғамлик достоним.  
Қалбида армони кетган, Ҳарамдан.  
Сўранглар, бу дардни, марҳум дадамдан.

Бўлар неки бўлса, тақдирда бори,  
Бефойда бу қилган, оҳу-фиғоним.  
Йўқ экан банданинг, ҳеч ихтиёри,  
Ўзи раҳм айласин, энди, Раҳмоним.  
Эртага мен ўтсам, ушбу Оламдан,  
Сўранглар аҳволин, ёлғиз боламдан.

.....

Зар қадрини фақат зарғармас,  
Бугун ҳамма тушуниб қолган.  
Шеър таъмини, бугун шоирмас,  
Маддоҳлар ҳам, ўрганиб олган.

Хабар тарқалди ҳамма ёққа,  
Сафар қилганидек, ҳар доим.  
“Ёдгор Обид кетибди, тоққа,”  
Омон бориб келсин, Худойим!

Алп тоғида, нима қилар деб,  
Кекса шоир, ҳайрон бўлманглар.  
Қиладиган иши йўқми деб,  
Шоирнинг устидан кулманглар.

Соғинчлари тугёнга тушиб,  
Шоир ўзин билмай қолгандир.  
Балки, ватанни, ёшлигини,  
Беихтиёр эсга олгандир?!

Ғурбат ичра, умрин ўтказиб,  
Дилга, дардкаш тополмагандир?!  
Кекса шоир, кўнглига илҳом,  
Берадиган ваз, қолмагандир?!

Балки, эритмоқчидир, кўнгил,  
Тафти билан, асрий музликни.  
Балки, баланд қояга боқиб,  
Англаб олмоқчидир, ўзликни?!

Алп чўққисин забт этиб бир бор,  
Ё, Ватанни, эсламоқчидир.  
Кўтаролмай қолган дардини,  
Тоғ устига, юкламоқчидир?!  
Қариса ҳам, тинмас курашдан,  
Ўзбек шоири, Ёдгор Обид.  
То ҳануз, майдонда турибди,  
Алп тоғидек, улуғвор, собит?!

.....

Сурияда ўлдирилган гўдаклар суратин кўриб ёзилган;

Энди на гапириш, на қайғуришга,  
Менда ҳеч қандайин, имкон қолмади.  
Йиғлашга, куйишга, мажолим йўқдир,  
Ғам тортишга танда, дармон қолмади.

Барбод бўлди дунё, адолат, инсоф,  
Менга дин имондан, урмангизлар лоф,  
Тинмади можаро, уруш, ихтилоф,  
Дунёда бир ўлчов мезон қолмади.

Турли хил ғоялар, тўқнашар ҳар он,  
Юрт вайрон, бегуноҳ тўкилади қон,  
Ваҳший махлуқ бўлар эканда, инсон,  
Наҳотки, ҳеч кимда, виждон қолмади?

Бу қонлар уволи, тутар бир куни,  
Буларга ҳам навбат, етар бир куни,  
Ҳаммасин қаро ер, ютар бир куни,  
Одамларда дину, имон қолмади.

.....

Аслида ҳар кимнинг кимлигин, шаксиз,  
Аллоҳ билса етар, бошқаси шартмас.  
Барибир хом сутни эмган бандамиз,  
Ҳар нарсага жаҳл қилмоқ керакмас.

Мени айблашни истасалар халқ,  
Бунга истаганча топилар мисол.  
Ҳар киши ўзича, нимададир ҳақ,  
Сен бу таъналардан яхши ибрат ол.  
Хатосиз одамман дея ўйлама,

Одамизод бўлсанг демак, хато бор.  
Шукр қил, тавба қил, бунга ғам ема,  
Хато қилмайдиган Зот Парвардигор!

.....

Аллоҳ сени афу этмасин!  
Нега раҳмат дейишлик керак,  
Адолат қилса, “юртбошига”?!  
Қанча балоларни солмади,  
Шўрпешана бу юрт, бошига?!  
Нега раҳмат дейишлик керак,  
Адолатли бўлса гар қози?!  
Ноҳақ қамаб, озод қилсалар,  
Нега ундан, бўламиз рози?!  
Амнистия чиқарар ҳар йил,  
Авф этилар, ўғри каззоблар.  
Диндорларга тўхтамас зулм,  
Давом этар ҳали азоблар.  
Миннат қилар, зулмин кўрсатиб,  
Золим ўзин, ҳисоблар “Одил.”  
Йигирма йилдирки, зулм этиб,  
Кўрсатдику, неларга қодир!  
Ўткинчи бу қисқа дунёда,  
Ҳеч ким армон билан кетмасин.  
Сенга тилагим шу уқбода,  
Аллоҳ сени афу этмасин!

.....

Қишининг совуғида, қаҳратонида,  
Совуқ палаткада яшар одамлар.  
Қасди бор ажалнинг, банда жонида,  
Кун кундан кўпайиб бормоқда ғамлар.  
Кимнинг мол дунёси, сиғмас уйига,  
Кимлар қаҳратонда қипяланғочдир.  
Кимлар миллионларни сочар тўйига,  
Кимлар нон тополмас ейишга, очдир.  
Нима қилишинги билмай қоласан,  
Ғам тўла дунёнинг, чуқур чоҳида  
Дунёдан ҳам охир безор бўласан,  
Ўлимни истайди одам гоҳида!

.....  
Турли сабаблар билан, бориб Афғонистонга,  
Қаранглар бу тўрт бешта, “тоҳирпараст” нодонга,  
Иддаолари сиғмас, аўё бу кенг жаҳонга,  
Туҳмат тошини отар, бугун бир мусулмонга.

Ёзганларимни собиқ, сафдошларинг айтганлар,  
Улар сизларнинг бундай, жиноятдан қайтганлар,  
Тушунарди ўқиса, фаросати етганлар,  
На чора бор фаросат, берилмаса инсонга?!

Мен сен каби ҳеч қачон, бўлмаганман шахспараст,  
Бу динда мумкин эмас, бўлмоғимиз шайхпараст,  
Сизлар бугун шуъуран, бўлгансиз “Тоҳирпараст”,  
Чақираман сизларни, мен қайтадан имонга!

Кибру ҳаво қиларсан, аўё, мужоҳидман деб,  
Сохта байъат, ваъдага, содиқ, муоҳидман деб,  
Айтсанг бўларди “минглаб, гуноҳга шоҳидман” деб,  
Тузин еб тупурдингми, туз еган дастурхонга?!

Сен фатволарни бериб, юрибсанку у ёқда,  
Сенларга ишонганлар, бари бугун қамоқда,  
Кўзларинг самодаги, учувчисиз учоқда,  
Ер тагида яшарсан, қўшни бўлиб сичқонга!

Бошларингдан ордона, қолсинда фатволаринг,  
Худкушликга буюрган, сохта уламоларинг,  
Бири-биринга жосус, бўлиб пойларсан баринг,  
Одамни молдек сўйиб, тўймадингларми қонга?!

Мени Илёс деган ҳеч, қорақалпоқ дўстим йўқ,  
Сизлардан кимлар қочган, бўлса қочсин, ишим йўқ,  
Менинг Вазиристонда, бирорта танишим йўқ,  
Ҳеч кимни юбормадим, ҳаргиз ўша томонга!

Қуриб кетсин сизларнинг, фитнаю фасодларинг,  
Сезмоқдасизлар энди, “бозори касод”ларинг,  
Тилагим, тугаб битсин, бу зулму-бедодларинг,  
Фаровонлик келсинда, ўша Вазирситонга!

Бир куни ўлишлик ҳақ, ҳаммамиз ҳам ўламиз,  
Ҳисоб-китоб кунда, қайтадан тириламиз,  
Бу куннинг даҳшатини, ҳаммамиз ҳам биламиз,  
Билиб туриб ноҳақдан, жабр қиларсиз жонга!

Шу қиёмат кундан, ўзинг ҳам қўрқмайсанми?  
Бировга қуруқ туҳмат, қилиб, уялмайсанми?,  
Кимлигимни билмасанг, изланиб кўрмайсанми?,  
Ким сизга қарши бўлса, мубтало шу “унвон”га!

Имоним, сохтами-чин, айт қандай ҳужжатинг бор?,

Ва ёки, сенга ваҳй, қилдими Парвардигор?,  
Аллоҳ гувоҳ, шу сўзни, қилаолмассан иқрор,  
Топширдим, сени Одил, Адолатли, Раҳмонга!

Мен яшаган ҳаётим, даҳрийларга хос эмиш,  
Бу сўзни, мени ҳаргиз, кўрмаган нусха, демиш,  
Эҳ, сендан афзал экан, ёнингдаги каламуш,  
Унга ачинаман, сен, дучор бўлсанг Дронга!

Мени “қўрқоқ” дейишар, ўзи панада туриб,  
Ботир бўлдим булар, индамай жим ўтириб?,  
Аллоҳ Ўзинг гувоҳ бўл, турибсан барин кўриб,  
Ҳайратда қолмай илож, йўқдир бундай гумонга!

“Умматнинг қайғусидан, бефарқ дебсан”, эҳтимол...?,  
Бу каби иддаонинг, олдида, бу тилим лол,  
Айтмабсанда:, “қайғуси, фақат тўплаш, пулу-мол,”  
Менга ажиб синовлар, берилди имтиҳонга.

Қайси раҳбар оёғин, ўпдим жон сақлаш учун?,  
Ҳужжатингиз ҳам келтир, даъвони оқлаш учун?,  
Тухмат қилиш мумкинми, бировни ёқлаш учун?,  
Агар шу бўлса дининг, иш қолмабди, Шайтонга?!

Қайси мазлум ўчини, олдинглар жанга чиқиб,  
Ётибсизларку ғорда, доимо пусиб-биқиб,  
Турмаларни тўлдирди, золимлар, уриб-тиқиб,  
Касофатларинг тегди, қанчалар хонадонга?!

Мен айтган сўзларимга, келтирдим далил исбот,  
Дунёда жавоб топмай, шармандасизлар ҳайҳот,  
Охиратда золимга, бўларми ҳаргиз нажот,  
Тешилган кеманг чўкиб, ғарқ бўлмагин уммонга!

Сизлардек золимлардан, қочган киши хоинмас,  
Китоб, суннат ушланар, шахсиятлар раъйинмас,  
Динни комил олинглар, сизга ёққан жойинмас,  
Дин номидан гапириб, доғ туширманг қуръонга!

ИАК деган Иблисга, бўлди яхши баҳона,  
Диндорларни қамади, зор қолди, ота-она,  
Сизлар туфайли ИАК, яшаб қолди шоҳона,  
Хотиржамлик келмади, ҳаргиз Ўзбекистонга!

Ҳайрон бўламан сенга, бор нарсани, йўқ дерсан,  
Мужоҳидлар номини, булғама, агар эр сан,  
Ачинаман, бир кун бу, қовоқ бошга, ўқ ерсан,  
Бунча ишониб қолма, ўзинг айтган ёлғонга!

Жиҳодни бу динда мен, фарзлигига йўқ шубҳам,  
Ҳақиқий жиҳод бўлса, жангда ўлишдан не ғам?,  
Фитна қилиб, бир бирин, ўлдирар мўмин одам,

Дин номидан гапириб, кетмоқдасан туғёнга!  
Фитналарнинг қурбони, бўлгансиз оқибатда,  
Тоғма-тоғ дайдиб, қочиб, доимо уқубатда,  
Пуштунлар сизга кўзи, учмаганди албатта,  
Келдингизлар юртига, бир умрга “меҳмон”га.  
Бу ёзганларинг бари, бўлибди менга тухмат,  
Ўзингиз катта олиб, қилмагин менга миннат,  
Вазни ўрган, фақат, қофиямас шеърият,  
Эплай олмасанг агар, тушмагил бу майдонга!

.....

Бу совуқ ўлканинг қаҳратонида,  
Замин узра оппоқ, тўшалар гилам.  
Уммонлар ўраган тўрт томонида,  
Бу замин бутунлай ўзга бир олам.

Узун қиш тунлари, илҳом манбаи,  
Кеча кундуз тинмай, қайнайди ижод.  
Шошаман негадир, вақт ўтган сари,  
Ўтган ҳар дақиқа, қайтмас умрбод.

Бу каби ғам билан, озурда юрак,  
Менга зерикишга бермайди имкон.  
Кўзлаган мақсадга етишмоқ керак,  
Демак, ғанимат бу ўтаётган он.

.....

Ўтган кунларимни эслайман баъзан,  
Унутишга йўқдир имкон, дардларим.  
Эслайман ғам билан, хатоларимни,  
Хотирам, қаърида қолгон дардларим.

Бугун бегонаман, юрти элимга,  
Кўп нарса олибман, тор юрагимга,  
Ўтмиш соя солар келажагимга,  
Юрагимда чиқмас армон дардларим.

Панду насиҳатни ҳаргиз олмадим,  
Ўзим билганимдан сира қолмадим,  
Лекин, ўтмишимни унутолмадим,  
Бўлди охир неча, достон дардларим.

Ўтди кетди бари, мисоли рўё,  
Охирги манзилим яқиндир гўё,  
Чеккан барча дарду ғаминг Саҳвиё,  
Билдимки, барчаси ёлгон, дардларим.

.....

*Изҳори сабаб;*

*Мени кўринмайсан деманглар энди,  
Масжидда намозда, эй мусулмонлар.  
Ахир яхшимасми, узоқроқ юрса,  
Яхшилар йиғилган жойдан, ёмонлар?!*

*Мен қўшилолмадим мазҳабингизга,  
Менинг тутган йўлим, бегона сизга,  
Топилмади битта раҳнамо бизга,  
Шунингдек фитналик бўлди замонлар.*

*Бор экан ҳар кимда, танлаш ихтиёр,  
Узоқроқ юришга қилганман қарор,  
Борсам заҳар солиш эҳтимоли бор,  
Меҳроблар ичида турган чаёнлар!*

.....

*Жудаям чарчадим фитна фасоддан,  
Номард душманлару, туҳмат ҳасаддан.  
Душман қандай ваҳший, «дўст» қандай аҳмоқ,  
Ё билмай, ё билиб, чанг солар қасддан?!*  
*Одамзод бунчалик пасткашлик қилмас,  
Наҳот Яратган Зот, билишин билмас?!*

*Қилган туҳматинга берарсан жавоб,  
Туҳмату ғийбатни, англарсан савоб.  
Сизлардек нодонлар жавоби сукут,  
Демак мен, сизлардан қилдим ижтиноб.  
Кимни кимлигин, кўр кўзларинг кўрмас,  
Аллоҳдан ўзгалар, билмаса билмас!*

*Фирибгарлик билан чиқаргану ном,  
Бошқаларни қилар ўзича бадном.  
Ўзининг ҳурматин билмаган нокас...,  
Махлуққа, тавозеъ айламоқ ҳаром.  
Ҳақиқатни кўзга илмаса-илмас,  
Бефаросат ўзин қадрини билмас!*

*Ёзар экан энди, битта бетамиз,  
Инсоф адолатни, билмас эканмиз.  
Сен билан гаплашсак яхши экану,  
Алоқани узсак, ёмонмизми биз?!*  
*Жар солади ёлғон сўзлаб, уялмас,  
Аллоҳ билишлигин ўйламас, билмас!*

Қани сенда инсоф, мардлик, мурувват,  
Ишинг фақат бўлса, ғийбату-туҳмат.

Бундай нобакорлар тўдасидан мен,  
Узоқроқ юрганим афзалдир албат.

Бу ишлари доим яширин қолмас,  
Аллоҳ билар гарчи, бандаси билмас.

.....

Ўзбек мустабиди тураркан омон,  
Ёруғ кун кўрмади, ўзбеклар ҳамон.  
Чорак аср бўлди, бечора халқнинг,  
Йил йилдан аҳволи, бўлмоқда ёмон.  
Бу не мунофиқлик, айтинглар сизлар,  
ИАК дер; Ҳеч кимдан каммасмиз бизлар”!

Сарсондир халқ қишда, топмолмай ўтин,  
Чироқлар ёнмайди, зимистондек, тун.  
Қарию-ёшларни, барчаси нимжон,  
Қолдими бирорта, жигари бутун?!  
Бечора одамлар, бир чора излар,  
ИАК дер; Ҳеч кимдан каммасмиз бизлар”!

Кўр кўзлар кўрмасми, тақирбошларни,  
Қўлларида ўлган, ватандошларни?!  
Турмаларда қанча, умри хазонлар,  
Мазлумлар кўзидан, оққан ёшларни?!  
Фоҳишалик қилар, аёллар, қизлар,  
ИАК дер; Ҳеч кимдан каммасмиз бизлар”!

Балки, у бу гапни, айтар ўзига,  
Хотини ва ёки, икки қизига?!  
Бу халқ бунча абгор, бўлганмас ҳаргиз,  
Қандай тушунамиз, ушбу сўзига?!  
Бу сўз не синоат, маънони гизлар,  
Наҳотки, “ҳеч кимдан, каммасмиз бизлар”!

Бўлганида унда инсоф, номус ор,  
Бу халқни бунчалар қилмас эди хор.  
Қизлари шоҳона ҳаёт кечирар,  
Оддий халқ бир парча нон тополмай зор.  
Уялишни билмас, бу уятсизлар,  
Яна дер; “ҳеч кимдан каммасмиз бизлар”!

.....

Ўзбеклар кун кўриш, йўлини излар.  
Эшакни “тоға” дер, итини сизлар.

Қул бўлдилар бугун ўзга миллатга,  
Миллионлаб эркалар, аёллар, қизлар.  
Қаранг ҳукмдорлар кимлигин, булар...,  
Советлар давридан қолган, ўғрилар!

Сохта эътиқодлар даври ўтди-ку,  
Не не умид билан, бу халқ кутди-ку.  
“Истиқлол қуёши” нур сочган замон,  
“Иличнинг чироғи” тугаб битди-ку!  
Демократман деб, иддао қилар,  
Советлар давридан қолган, ўғрилар!

Фарзандлар хорижда, ватандан узоқ,  
Зимистон хоналар, ёнмайди чироқ.  
Отасиз ўсмоқда фарзандлар бугун,  
Демак, келажакка, қўйилди тузоқ.  
Чунки, устимизда ҳукмрон, шулар,  
Советлар давридан қолган, ўғрилар!

Қай тарафга юрсин, бугун оломон?,  
Ҳар соҳада пешво, даҳрийлар ҳамон.  
Ўзлари бир ишни қойил қилолмай,  
Ёшларнинг йўлини тусишлик ёмон.  
Қачон қуриб битар, бу эл қутулар?,  
Советлар давридан қолган, ўғрилар?!

Йўлсизлар, йўл кўрсатолмас ёшларга,  
Тавба лозим, қиров тушган бошларга.  
Шулар сабаб афғор бўлди, бу миллат,  
Йиғласинлар бошин уриб тошларга.  
Ҳеч тугаб битмади, то ҳануз улар,  
Советлар давридан қолган, ўғрилар!

Интилсакда имкон борица танда,  
Бу аҳволни ўнглаб бўлмас эканда?!  
Қут барака кўтарилдими биздан,  
Дину диёнат қолмаган, Ватанда?!  
Наҳотки, халқ билан жарликга қулар?,  
Советлар давридан қолган, ўғрилар?!

---

#### Аччиқ ҳақиқат

Ҳаракат қиламиз, нега биз аммо,  
Ҳали силжимадик, ҳеч мақсад томон.  
Тугамади ҳали, битмас муаммо,  
Кутганмиз шунча йил, кутамиз ҳамон?!

Тушундик, ҳеч нарсa қилаолмаймиз,  
Демак, шундай битган тақдирни, Котиб.  
Келажакни, ҳаргиз билаолмаймиз,  
Келадими йўқми, «бахтли тасодиф»!

Ўзимизга боғлиқ, ислоҳимиз ҳам,  
Буни тушунамиз, аўё, ҳаммамиз.  
Ҳаракатлар бўлди, натижаси кам,  
Буткул қотиб қолди, энди, калламиз.

Хулоса шундайки, кутишлик лозим,  
«Бахтли тасодифни», келса ажабмас?!  
Қадарнинг ҳукмини, қилишлик лозим,  
Бу аччиқ ҳақиқат, беҳуда гапмас!

.....

Муқаддас азиздир хоки туробинг,  
Шаҳидларнинг қони тўкилган тупроқ.  
Улуғ жасоратга гувоҳ бўлдинг сен,  
Улуғ жиноятни кўргансан бироқ!

Сенинг бағринг узра, неча юз минглаб,  
Мўминлар саждага қўйгандилар бош.  
Рўзалар тутишиб, тиловат қилиб,  
Дуолар қилдилар, кўзлар тўла ёш.

Аёвсиз отилди, қирилди улар,  
Бу улуғ майдонга, тўлди қора қон.  
Тириклай ўт қўйиб, куйдирди золим,  
Қаттоллар жазосин, олмади ҳамон.

Аршни титратганди, бу халқ фарёди,  
Бу жиноятларга гувоҳлар бисёр.  
Аллоҳ адолатли Зотдир шубҳасиз,  
Буларни жазосиз қўймайди зинҳор.

Мардлик, разолатга, гувоҳсан майдон,  
Булар бизга ибрат, бир тарбиядир.  
Ўтмиш, келажакнинг масдари аён,  
Бу муборак майдон, бу “Робия”дир!

.....

Соғинч, ғамлар устидан ошиб,  
Ғам чекмасдан яшашинг керак.  
Қафасига сиғмайди, тошиб,  
Типирчилаб, тинмайди юрак.

Ҳодисотлар, гўё шамолдек,  
Гирдобига тортади доим.  
Сувга эгилган мажнунтолдек,  
Бўлолмайди қаддимиз қоим.

Ғарқ бўлишга яқинмиз, гўё,  
Ғафлат босиб, юмишар кўзни.  
Бу ҳаётми ва ёки, рўё,  
Ҳиссиётлар алдайди бизни.

.....

Кўринг золим ИАК хонадонини,  
Ишонган маҳрами, қадрдонини,  
Ичмоққа шай бир бирининг қонини,  
Бир бирининг кўзин ўяр, қаранглар!

Пароканда бўлган, аҳли-аёли,  
Ҳаммаси мол тўплаб қочиш хаёли,  
Мана, мустабиднинг охирги ҳоли,  
Кимлар қочар, кимлар қувар қаранглар?!

ИАК ўлмай туриб, жанжал можаро,  
Мерос талашмоқда, қизлар ўзаро,  
Қолиб турли ташвиш ғавғолар аро,  
ИАК қай бирига куяр, қаранглар?!

Зулм салтанати бўлмоқда барбод,  
Бун кўрган киши, бўлмайдими шод?,  
Энди ўзлари ҳам, қилмоқда фарёд,  
Бир бирин бўғзидан сўяр, қаранглар!

Ҳаммани қўрқитиб, ит каби қолиб,  
Ҳаромдан қанча мол дунёни топиб,  
Айби ошкор бўлди, кетолмас ёлиб,  
Бунчалар дунёни суяр қаранглар!

Нокаслар мақтанар доим пулига,  
Шайтон солиб олган ўзин йўлига,  
Бир озгина мансаб тегса қўлига,  
Кибру ҳаво таъмин туяр, қаранглар.

Барча жинояти бўлмоқда ошкор,  
Албатта, дунёда адолат ҳам бор,  
ИАК нинг қизлари йўл топмай ночор,  
Бир бирига қовоқ уяр, қаранглар!

Зулм бўлолмайди доим ҳукмрон,  
Бир кун қулаши шарт эди ёлғон,  
Ўзини ҳисоблаб гўё мусулмон,  
Қорани оқ билан бўяр, қаранглар.

Балодан чиқмади бу юртнинг боши,  
Хор бўлди барчаси, кексаю-ёши,  
Ноинсоф мустабид бўлса юртбоши,  
Бошқа қандай давлат қурар, қаранглар?!

Зулм салтанати тугаб битади,  
Барчасин қаро ер, бир кун ютади,  
Беғуноҳ ўлганлар қони тутади,  
Яна қиёматда сўрар, қаранглар!

Умринг тугаб бўлди, шайтонга ҳамроҳ,  
Фурсатни ғанимат билмадинг, эй воҳ,  
Ҳикмат билан ҳар бир нарсани Аллоҳ,  
Албатта, жойига қўяр, қаранглар!

.....

Одамзотнинг бори шудир начора,  
Барчаси бир куни ўлар, билмаслар.  
Имкони борида тавбага қайтмас,  
Бир кун паймонаси тўлар, билмаслар!

Ажалга фарқи йўқ гадомисан шоҳ,  
Буни эслаб тургин, баъзида гоҳ-гоҳ.  
Охиратни билмай қанчалар гумроҳ,  
Одамларга зулм қилар, билмаслар.

Гарчи битилгандир тақдир, қазо ҳам,  
Амалга хос мукофоту жазо ҳам,  
Ўзин катта олган, қазо-қазо ҳам,  
Бир куни гул каби сўлар, билмаслар.

Фарзандни деганлар; “дунёга зийнат”,  
Улуғ неъматларга бўлди хиёнат,  
Кимни азоблайди, ким аҳли жаннат,  
Албатта бир Аллоҳ билар, билмаслар?!

Гарчи дахлсиздир, аслий ҳуқуқлар,  
Ҳуқуқларни топтар, феъли бузуқлар,  
Кибрдан қадр излаган, манқуртлар,  
Устидан шайтонлар кулар, билмаслар.

Эшитгил эй Саҳвий, хулласи калом,  
Банданинг бандага қуллиги ҳаром,  
Азалда битилган умр, ризқ тамом,  
Қазода битгани бўлар, билмаслар!

.....

Аслида бу халқдан, ҳеч ким ҳеч қачон,  
Сўрамаган “Подшо ким бўлсин”?, дея.  
Ким подшо бўлишин, халқ билмас ҳамон,  
Ким бўлса, инсофи бўлса майлия.

*“Қуёшга ўхшайди, Ленин бобомлар”,  
Дея куйлагандик ёшлигимизда.  
Истиқлол қуёши қолди “чарақлаб”,  
Лениннинг “қуёши” қолмади бизда.*

*Кейин куйлатишди “серқуёш” куйин,  
Калтаклар остида куйладик ночор.  
Жонга теғди сохта «қуёшлар» бари,  
Сохта “қуёш”лардан, бўлдикку безор.*

*ИАКни денгизга менгашди энди,  
Шоирлари маддоҳ, бечора элмиз.  
Бошга бало бўлди, кошкийди тезроқ,  
Оролдек қуриса энди, бу “денгиз”!*

*Керакмас “қуёшу”, “денгиз” даҳолар,  
Бас энди, қурисин элнинг кўз ёши.  
Бизга бир инсофли одам бўлса бас,  
Виждони пок бўлсин, бўлса Юртбоши!*

.....

*Насиб этса агар бу бандага, азми тавоф этгай,  
Қилиб тавба-тазарруълар, Ҳарамда эътикоф этгай.  
Ҳаётим нақди сарф бўлди, жаҳолат даштида сарсон,  
Ажабмас бу бузилган дилни фазли бирла соф этгай.*

*Умидворман ки, ислоҳимга етса зарраи тавфиқ,  
Худонинг раҳматин кенглигига ким ихтилоф этгай?!*

*Азобидан улғудир раҳмати, бунга гумоним йўқ,  
Бунинг аксини ким айтибди, қуръонга хилоф этгай!*

*Умидинг узмагил ўз жонига зулм айлаган нокас,  
Ўзининг айбини инкор қилувчи кимса лоф этгай!*

*Насибанг бўлмаса раҳмат, бўлибдир оқибат барбод,  
Ҳисоби йўқ гуноҳимни, бу банданг эътироф этгай!  
Ажабмас, фазли бирла мағфират этгай мени Тангрим,  
Шу мақсад бирла Саҳвий, энди байтинги тавоф этгай!*

.....

*Мубтало бўлди бу уммат, турфа алвон ғам била,  
Ҳар куни ўтмоқда энди, ғам алам, мотам била.  
Мустабид золимлар бўлди, хонлари султонлари,  
Қилмади умматни дардига даво малҳам била.*

*Адолат йўқ бўлсада, яхши одамлар йўқ эмас,  
Куфр аҳлидан кўришган марҳамат, ёрдам била.*

*Турфа манҳаж, турли фирқа, чор тарафга чорлагай,  
Бор эрур бир фирқа, тил топмас Бани Одам била?!*

*Олам узра, чор тарафда, аҳли Ислом бағри қон,  
Тинмайин жанглар қилар, уммат бугун олам била!*

*Муддаоим офият келсин бу умматга тамом,  
Билмадим бир нарсa ўзгаргайму бу нолам била?!*

*Саҳвиё, уммат ғаминда, ғам чекишлик, ғам эмас,  
Ушбу ғам бирла яша, доим кўзингда нам била!*

---

*Каззобларга;*

*“Аллоҳнинг лаънати бўлсин”, дейилган,  
Каззоб кимсаларга атаб, қуръонда.*

*Бу лаънатга нега сазовор улар,  
Бу тушунгандай бўлдим шу онда.*

*Исботи далили бўлмасдан туриб,  
Одамларни ноҳақ қилишар бадном!  
Албатта, лаънатга лойиқ бўлганки,  
Унга лаънат эълон қилибди Ислом!*

*Ҳаётнинг паст баланд, сўқмоқларини,  
Босиб ўтган сари, тушунар одам.  
Мен Аллоҳ китобин ҳикматларини,  
Янада тиникроқ тушундим шу дам!*

*Ҳар ишда бор экан, бир улуғ ҳикмат,  
Ноҳақдан учрамас банда азобга!  
Ҳақ каломин тасдиқ қиламан албат,  
Лаънат бўлсин дейман, малъун каззобга!*

---

*Ажабо, бу кунги муҳолифатга,  
Бари бир бирини, дерлар; МХХ.  
Буларнинг бунчалик аҳмоқлигидан,  
Балки мазза қилиб, кулар МХХ.*

*Неки бўлса МХХ нинг ишими?,  
Бўхтон қилувчилар, оқил кишими?,  
Шу ҳам жиддий одамни қилмишими?,  
Бу гапларга ҳайрон қолар МХХ.*

*Қанчалар расво бу миллатнинг ҳоли,*

Ҳукмдори золим, маддоҳ зиёли,  
Бир-бирин синдириш, фикру хаёли,  
Ўзидан ўзгани, ўйлар — “МХХ!”

Не бўляпди ўзбек деган, миллатга,  
Мубтало бўлганми, битмас иллатга,  
Шу сабабли дучор бўлди зиллатга,  
Ўз элига лойиқ бўлар МХХ!

Ҳаммаси тақводан урадилар лоф,  
Қолмаган бўлсада, заррача инсоф,  
Қиёматгача бу битмас ихтилоф,  
Барига жарима тўлар МХХ!

Ўзин доҳий билган, казо-казолар,  
Яқинлашсанг қувар, қочсанг жазолар,  
Асли ноқисликдан барча низолар,  
Бори шу бўлса, не қилар МХХ?!

Бу муҳолифатнинг қолдими юзи,  
Бири бирисига айтмаган сўзи,  
Пароканда қилди, ўзини ўзи,  
Ғалаба куйини, куйлар МХХ!

---

Тилак;

Кўтаролмай қолдим, дарду ғамларни,  
Менга бир кенг юрак бергил Аллоҳим.  
Синовларинг кўпдир то ўлғунимча,  
Ташлаб қўйма, кўмак бергил Аллоҳим!

Оғирлик босиқлик бергил, дунёда,  
Заифдир мендаги мавжуд ирода,  
Фикрим очиқ қилолмасман ифода,  
Шууримга элак бергил Аллоҳим!

Мард душман бер, номардларга дуч этма,  
Бу курашнинг самарасин пуч этма,  
Ё Раб, менга қиёмат кун ўч этма,  
Шулар бари керак, бергил Аллоҳим!

Азоб эмас, раҳматни ихтиёр қил,  
Бадбахт қилма, ҳамиша бахтиёр қил,  
Солиҳ амал, холис ниятни ёр қил,  
Дилга яхши тилак бергил, Аллоҳим.

Ўзинг қилгувчисан ҳар нарсани фош,  
Барча амалимга Ўзингсан сирдош,  
Бу дунёдан олиб кетар пайтим бош,  
Раҳматингдан дарак бергил Аллоҳим!

.....

Бир эски танишим бор,  
Кўриниши бинойи.  
Сўфинамо, тақводор,  
Ўйламанг деб, анойи.

У фирибгар бўлганди,  
Шу туфайли қамалган.  
Ўтмишдаги қилмиши,  
Унутилган, саналган.

Аммо, “тақводор” бўлиб,  
Кетолмади узоққа.  
Соқоли билан халқни,  
Илтирар тузоққа.

Алданмаган одам йўқ,  
Алдамаган, одами.  
Фирибгарлик бўларкан,  
Фирибгарларнинг “ғами”.

Каззобликга доимо,  
Буюради шайтони.  
Бу қандайин мусулмон,  
Қандай, бунинг имони?!

Қочиб юради олиб,  
Одамларнинг пулини.  
Совурдингами инсофни,  
Ёқиб, кўкка кулини?!

Унинг виждони нега,  
Қийналмайди демагил.  
Йўқ нарса, қийналмайди,  
Бунга, қайғу емагил.

Мараз, энди бунчалар,  
Шайтонинга эзма бош.  
Ўзинги тузатмасанг,  
Мен сени, қиларман фош!

Сенга айтадиган кўп,  
Нарсаларим, бор манда.  
Ўзинги ўнглаб олгин,  
Бўлмай десанг, шарманда!

Бу сенга бир эслатма,  
Сал ўзинга, келиб ол.  
Худодан қўрқмасанг ҳам,  
Халқдан озгина уёл!

Сен алдаб кетган одам,  
Қилди менга шикоят.  
Сенга таъсир қилмайди,  
Барибир, ҳадис, оят.

Шу туфайли шеър ёздим,  
Очиқламадим номинг.  
Шояд, инсофга келиб,  
Давом этса, саломинг.

Акс ҳолда унутма,  
Тарихинг менга аён.  
Сурату, сийратинги,  
Ёзиб, қиларман достон!

2013 йил 13 ноябр.

.....

Мухаммас

Тилагим шу, бу умматни, ҳидоятда равон этгай,  
Орага фитналар солган, ғаним ҳолин ёмон этгай,  
Адолатсиз яҳудларни ки, расвои жаҳон этгай,  
Ўдаклар тасвири кўзимни нам, бағримни қон этгай,  
Бу даҳшатлар дилим ғамлик, тилимни безабон этгай.

Муборак ойда ифторга Ғазо аҳлини нони йўқ,  
Деманглар; “қорнимиз тўқдир, бунинг бизга зиёни йўқ,”  
Бугун бу зўравонлар ҳаддидан ошди гумони йўқ,  
Тубанлик, ихтилофу инқирозининг поёни йўқ,  
Бу умматнинг забун ҳолин, Ғазо аҳли аён этгай.

Мусулмонлар унутдилар бугун мўмин деган номни,  
Қаранглар ҳолу — аҳволин, Фаластину, Ироқ, Шомни,  
Замин узра миллионлаб ҳожи боғлар қайта эҳромни,  
Балога мубтало айлаб кўринглар аҳли исломни,  
Улуғ Роббим машаққат бирла, бу кун имтиҳон этгай.

Бировни қайғусин билмас, бировнинг жони қийналмай,  
Кишининг рутбаси бўлмас улуғ, имони қийналмай,  
Маишатга қилурлар сарф, молини, ҳамёни қийналмай,  
Фароғатда яшаб ўтган киши виждони қийналмай,  
Унинг имони борлигига, мўминлар гумон этгай.

Бу кунда биз каби, дунёни кезган зору — сарсон йўқ,  
Ўзимиздан ҳали ортиб, қилган ўзгага эҳсон йўқ,  
Ва лекин қанча бойлар бор, молу — дунёсига сон йўқ,  
Агарчи, бизда золимга, наҳий — мункарга имкон йўқ,  
Зулмга норизо бўлганлар имонин омон этгай.

Қаранглар чор тараф йиғлаб юрган мардумни кўргайсиз,  
Қамоқларда хазон бўлган, ғариб маҳкумни кўргайсиз,  
Заиф мустаъзафин, эл — юртидан маҳрумни кўргайсиз,  
Қаён боқманг бугун золим билан мазлумни кўргайсиз,  
Тилагим то тирикдурман, мени мазлум томон этгай.

Буюкликдан бўлиб маҳрум, бугун хоки — туроб бўлдик,  
Насорою, яҳудлар хизматида қул ҳисоб бўлдик,  
Не фойда, гарчи бу ҳолдан, эзилдик, изтироб бўлдик,  
Туғанмас ихтилоф ичра, қолиб ҳоли — хароб бўлдик,  
Бу ҳасратдан ҳаловат топмайин, Саҳвий фиғон этгай.

.....

*Шайтон айбдорми инсон айбдор?*

*Аслида азалдан ростга ўрин йўқ,  
Деманглар барига ёлғон айбдор.  
Мўминларни эса, бундан кўнгли тўқ,  
Чунки, барчасига шайтон айбдор.*

*Менга тушунарсиз бугунги ҳолат,  
Илм ҳукмронми ёки жаҳолат?,  
Содир бўлди қанча, зулм разолат?,  
Шайтон айбдорми инсон айбдор?!*

*Жоҳиллар қўлида турибди қуръон,  
Демакки, жаҳолат тўла ҳукмрон.  
Қотиллар тўксалар бугун ноҳақ қон,  
Наҳот бунинг учун, қуръон айбдор?!*

*Бузулди адолат, қадр мезони,  
Ҳалол саналмоқда мўминлар қони,  
Шунчалик беқадр бўлса имони,  
Куфрдами айб, имон айбдор?!*

*Қани ҳурмат иззат инсон зотиға?,  
Суиқасд қилсалар гар ҳаётиға,  
Ҳаммаси мингандир жаҳл отиға,  
Балки, бунга охир замон айбдор?*

*Бунчалик адоват қайда бор айтинг?,  
Яхшиям биздамас иқтидор, айтинг,  
Эртага ким бўлар айбдор айтинг?  
Бугун золим ИАК, ёмон айбдор?!*

*Нафрат кўр қилганда, имон кўзини?,  
Одамзод фаришта санар ўзини,  
Ниқоб билан ёпиб асл юзини,  
Дунёга дод солар, фалон айбдор?!*

*Ҳеч киши тан олмас, ўзини айбин,  
Ҳақиқат ҳисоблаб гумону райбин.  
Аллоҳга ҳавола қилмаса ғайбин,  
Демак шу, адоват гумон айбдор?!*

*Эй уммат, дардинга дармон ўзингда,  
Ҳали комил эмас имон ўзингда,  
Душманинг четдамас, эй жон ўзингда,  
Барчасига ўзинг чунон айбдор!*

.....

*Ватаннинг қадрини қаердан билсин,  
Ватандан ҳайдалиб қувилмагунча.*

Эркинлик қадрини қаердан билсин,  
Турмада калтак еб, урилмагунча.

Имоннинг қадрини билмас одамзод,  
Дин йўлида чекмай машаққат фарёд,  
Мамлакат ҳеч қачон бўлмайди обод,  
Адолат устига қурилмагунча.

Энг олий қадрият бўлолмайди пул,  
Буни тушунолмас кимки унга қул,  
Буюклик келмайди, ёлғонни буткул,  
Тарк этиб, ҳақ тараф бурилмагунча.

Розилик деманглар элни жимлигин,  
Бу эл билдирмайди дилни ғамлигин,  
Албатта, билмассан кимни кимлигин,  
Майдонда бир синаб кўрилмагунча.

Инсон эл дардисиз яшаса ёмон,  
Бизлар узмаганмиз умидни ҳамон,  
Натижа бўлиши лекин, дарғумон,  
Сабр тоқат қилиб, турилмагунча.

.....

Сенинг билан ихтилофдан не фойда?,  
Аҳмоқ билан мен тенг бўлиб нетаман?  
Қонимга ташна турган эй душманам,  
Сабр қилиб турсанг, бир кун кетаман.

Менга дўқ пўписа қилмай қўяқол,  
Тақдирни зарбасин, ҳар кун кутаман.  
Аллоҳим истаган нарса бўлажак,  
Мард бўлиб яшадим шундай кетаман.

Ўзаро талашсак, кучимиз сарфлаб,  
На сен ютасану, на мен ютаман?,  
Борар манзилимиз бўлар битта жой,  
Сен ҳам кетажаксан, мен ҳам кетаман.

Аслида ҳаммага омонат дунё,  
Сен ҳам қолмагайсан, мен ҳам ўтаман.  
Сен золим тарафсан, ёки золимсан,  
Мен зулмга қарши туриб кетаман.

Жуда чарчаганман, фитна — фасоддан,  
Бош қотириб нима фойда этаман?  
Ғам чекиб яшадим бир умр лекин,  
Ажалим етганда кулиб кетаман?!

19 июл 2014 йил

.....

Ўзаро ихтилоф тугамас ҳаргиз,  
Шундай яшашликга маҳкумдирмиз биз,  
Айтинг билиб гуноҳ қилмаганми — Сиз?,  
Ҳаммамиз масъулмиз билганимизга!

Шайтон ҳам асли бир баҳона халос,  
Васваса инсоннинг фитратиға хос,  
Амалдан не фойда бўлмаса ихлос?,  
Азоб бўлса амал қилганимизга?!

Қўшнинг оч турганда, сен ўтирсанг тўқ,  
Сенда мўминликдан мутлақ асар йўқ,  
Мен огоҳлантиряпман, қилмаяпман дўқ,  
“Ҳисоб китоб бўлар кулганимизга!”

Қани мезон бугун қани бир инсоф?,  
Доим дин номидан ураяпмиз лоф,  
Агар имон билан бўлмаса дил соф,  
Уят лозим мўмин бўлганимизга.

Қаёққа қараманг тўкилмоқда қон,  
Ким учун одамлар бермоқдалар жон?,  
Манфаат кўрмаса биздан бир инсон,  
Ким ҳам ачинарди ўлганимизга?.

---

Мен қудратли душманимдан қўрқмайман,  
Бир кун чиқар жон танимдан, қўрқмайман,  
Ҳаммамизга омонатдир бу дунё,  
Жонимга ташна ғанимдан қўрқмайман,  
Мен курашни билмагандан қўрқаман.  
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Агар бўлмаса бир мезону, қози,  
На бандаси бўлар, на Худо рози,  
Шунинг учун бу дунёда азалдан,  
Ҳар нарсада бордир, тошу – тарози,  
Билиб амал қилмагандан қўрқаман.  
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Пистирмадан яшириниб отар тош,  
Кошки, майдонда мард бўлиб, ёрса бош,  
Номардлигин ўзи яхши англайди,  
Доим қўрқиб яшар бўлишидан фош,  
Мен виждони бўлмагандан қўрқаман.  
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Бундай нокас билан йўқдир эҳтимол,  
Бир нарса қилишлик, виждонан ҳалол.  
Қалбида мезони бўлмаган нокас,

Тухмат бўҳтон гаплар қилар бемалол.  
Мен инсофи қолмагандан қўрқаман.  
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Мард одамда ғурур, номус — ор бўлар,  
Нокаслар бу сифатларга зор бўлар.  
Инсоният тарихида кўп ўтган,  
Номард кимса икки дунё хор бўлар.  
Мен бир назар солмагандан қўрқаман.  
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Бу ҳаётку майли, тезда ўтади,  
Барча нарса охирига етади.  
Лекин, охиратда мангу ҳаёт бор,  
Энди инсон мангуликга кетади.  
Мен бир ибрат олмагандан қўрқаман.  
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Мумкин эмас дунё каби кенг бўлмоқ,  
Пасткаш, номард, фирибгарга тенг бўлмоқ.  
Бунинг мисли гўё, лўли аёлнинг,  
Кийган йиртиқ кўйлагига енг бўлмоқ.  
Тухмат қилиб толмагандан қўрқаман.  
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

.....

Ғазога атаб;

Ғазо аҳолиси бир ярим миллион,  
Уч тарафи қўрғон, бир тараф уммон,  
Гўё бир қамоқда яшар оломон,  
Ҳар куни ўлмоқда, қизи боласи.  
Олтмиш олти йилки, тинмас ноласи.

Дунёга насоро бўлганда ҳоким,  
Сарсон яҳудларга ачинди балким,  
Фаластин ерини қилишди тақсим,  
Деворга ўралди ери даласи,  
Олтмиш олти йилки, тинмас ноласи.

Бугун бу умматда, куч иқтидор йўқ,  
Парча парча бўлган, азму қарор йўқ,  
Ғазо фарёдига ҳеч эътибор йўқ,  
Қўлдан чиқарилди Қуддус қалъаси,  
Олтмиш олти йилки, тинмас ноласи.

Ислом аҳли ҳануз мустамлакадир,  
Насоролар ака, бизлар укадир,

Қўйларга раҳнамо, эчки такадир,  
Бу Ислон умматин ўлик палласи,  
Олтмиш олти йилки, тинмас ноласи.

Энди хилофатни кутар бу уммат,  
Ҳукмдорга тахти, жонидан қиммат,  
Йўқдир бирлашишга журъату ҳиммат,  
Оғримайди Амир, Қирол калласи,  
Тугамас Ғазонинг фарёд ноласи?

Умматга пешволари бузулди тамом,  
Бугун эл уларни қилмас эҳтиром,  
Кимга эргашишни билмагай авом,  
Муҳимроқ уларга, нефт тилласи,  
Керакмас Ғазонинг оҳу ноласи.

Буздилар адолат низомин бари,  
Уммат уйғонмоқда вақт ўтган сари,  
Бирлашиб курашса барча ёш қари,  
Фарқи йўқ борми ё йўқми салласи,  
Тугайди, Ғазонинг битмас ноласи.

—————

М. Тожибоевнинг “Қийноқлар ороли асираси” китобини ўқиб;

Зулм салтанати ҳукмрон юртда,  
Одатда, кўп ғамлар чекар эркаклар.  
Эркаклар мардлиги, ботирлигини,  
Мадҳ этар доимо, бизга эртақлар.

Бугун шайтанатнинг қароргоҳида,  
Нелар бўлаяпди, етмас хаёллар.  
Мардлик жасурликда, баъзан эркакдан,  
Қолишмайди ўша мунис аёллар.

Ғаройиб ҳолатлар, тубанлик ғолиб,  
Бугун аёлларда ғам кўпроқ экан,  
Турмада ётгандан малаксиймолар,  
Қабрда ётгани яхшироқ экан.

Келар бир паҳлавон афсоналарда,  
Ёсуман домига тортганда элни.  
Ҳаётда бормикан бирорта ботир,  
Элни қилса озод, ўлдириб “девни”?

Кулфатли дунёнинг қийноқ макони,  
Хазон уриб сўлар очилмай гуллар.  
Қаттиқ бўлар экан аёлнинг жони,

*Зоғларга ажратар жойин булбуллар.*

*Даҳшатларни ёзар ғаройиб китоб,  
Азоб қийноқлардан беради хабар.  
Балки, яқин қолди чиқишга офтоб,  
Тарих унутилмас, азиз Муътабар.*

.....

*Соғинч ёмон...*

*Сиз билмайсиз, соғинмаган одамлар,  
Ота-она, маконига талпинмаган одамлар.*

*Қалбингиз муз...*

*Бир парча тош юрагингиз ўрнида,  
Тупроққа зор, тиллоларга сотилмаган одамлар.*

*Акмал Набиев.*

.....

*Соғинишни билмас ҳамма,  
Осон эмас соғинмоқ.  
Соғиниши учун одам,  
Лозим ғамни, ҳис қилмоқ.*

*Бу неъматми ёки азоб,  
Аниқроғи, билмайман.  
Соғинмасдан яшашни мен,  
Қилолмайман, қилмайман.*

*Ота онам, узоқ ўтмиш,  
Акалару укалар.  
Ўша эски ҳовлилару,  
Қўй мол, эчки, такалар.*

*Ҳатто, турма даҳшатлари,  
Хаёлимдан кетмайди.  
Одамзод то тирик экан,  
Ғам ташвиши битмайди.*

*Бу дардларга аптекадан,  
Излаб юрманг, даво йўқ.  
Бугун бизлар босган излар,  
Тупроқ йўл, чанг ҳаво, йўқ.*

*Европада яшасамда,  
Ташвиш топмади барҳам.  
Бугун менга бегонадир,  
Ўтмишим ҳам, бугун ҳам.*

Соғинаман эслаб доим,  
Турмадаги дўстларни,  
Нега одам соғинади?,  
Ақли етмас кўпларни.

Инсон тугул ҳайвонлар ҳам,  
Соғинч билан яшайди.  
Яқинлари, оёшини,  
Ғаминда кўз ёшлайди.

Бу ҳиссиёт лекин баъзи,  
Одамларга бегона.  
Мақсад, тўқис ҳаёт топиб,  
Яшаб қолса, шоҳона.

Улар учун соғинч ҳисси,  
Ортиқча юк бўлажак.  
Йўқдир ватан, ақраболар,  
Йўқдир ўтмиш, келажак.

13 июн 2014 йил

.....

Ажал етса, ўлсам бир кун,  
Нима бўлар?  
Ўйланиб қолдим.  
Атрофдаги дўст душман ҳолин,  
Беихтиёр, тасвирга олдим.  
Хурсанд бўлар эшитгач албат,  
Мелисаю, МХХлар ҳам.  
Хурсанд бўлар эҳтимол яна,  
Ҳизбут Таҳрир,  
ЎИХлар ҳам.

Қувонишар «демократлар»,  
«Мухолифат, диндор эмас деб.  
«Диндор, демократ бўлолмас»,  
Деганимиз, бекор эмас деб.»

“Тақводорлар” дерлар эҳтимол,  
“Ўлди, демократ касофат.  
Унда бўлмаган ҳаргиз тақво,  
Илму одоб, юсак шарофат.”

Сал инсофи борлар айтишар;,  
«Мағфират айласин» деб, «Аллоҳ.  
Биз кўп маслаҳатлар бергандик,  
Сўзимизга кирмади гумроҳ.»

Қутулдик деб, қувончга тўлар,  
Яширин тош отаётганлар.  
Тухмат билан, виждон инсофин,  
Оз нарсага сотаётганлар.

Айтар балким, маломатгўйлар,  
“Бирорта иш қилолмади” деб.  
“Дунё кезиб сарсон саргардон,  
Ўз юртида ўлолмади” деб.

Кимлар нима деса десинлар,  
Тан оламан кўпдир гуноҳим.  
Шу муҳимдир, нима дер менга,  
Ҳузурига борсам, Аллоҳим?!

Бу дунёда шундай яшадим,  
Дўстларимдан душманам кўпроқ.  
Ватангадо бўлдим, ватандан,  
Насиб этмади қабр, тупроқ.

Хуллас калом, шу билан тугар,  
Унутишар ҳаммаси, тамом.  
Ҳаётдаги асрий тартиб шу,  
Шудир бир ўзгармас интизом.

Фақат эслаб юрар кўп йиллар,  
Азиз фарзандим, меҳрибоним.  
Буюк неъмат эканда фарзанд,  
Умрин узоқ этгил Раҳмоним!

Чунки, мен ҳам қиламан дуо,  
Эсга олиб аجدодларимни.  
Демак, бизни дуода эслаш,  
Бурчи бўлар, зурёдларимни.

Нима бўлганда ҳам оқибат,  
Имон билан топширайлик жон.  
Жонимизни олаётганда,  
Ё Раб, ҳамроҳ этгил соф имон!

---

Сарҳисоб вақти келди,  
Шу пайтгача жим бўлдик.  
Етар энди, гапиринг..,  
Ким эдигу, ким бўлдик?!

Чорак аср кун кундан,  
Фақат зулм авж олди.  
Айтинг бу давр ичинда,  
Бой бермаган не қолди?!

Сақлаб қоламиз дея,

Ўша, мустақилликни.  
Олибмиз бўйнимизга,  
Ҳақиқий бир қулликни.

Порахўрлик, ўзгармай,  
Қолган, ўша эски ҳол.  
Порахўрлар ҳозир ҳам,  
Яшаяпди бемалол!

Ўзбек фоҳишалари,  
Оламга тарқатди ном.  
Миллат номи дунёга,  
Бўлди, оқибат бадном.

Айбимиз иқтисодми,  
Ё маънавий инқироз?  
Бозоримиз касодми,  
Ёки, виждонми бир оз?

Кеча қорин тўқ эди,  
Бугун нон учун зормиз.  
Кеча ташвиш йўқ эди,  
Бугун хорижда, хормиз.

Кеча диндорлар бунча,  
Кўплаб қамалмас эди.  
Ҳозиргидек ҳар кун,  
Турмада ўлмас эди.

Битта қари чол элни,  
Шунча йил қилди аҳмоқ.  
Унга ким қарши бўлса.  
Ё ўлади ё қамоқ!

Айтган билан ўзбекнинг,  
Дарди адо бўлмайди.  
Кеча кимлиги, бугун,  
Хаёлига келмайди.

Кеча билан бугуннинг,  
Битта жойи ўхшайди.  
Ёлғончи фирибгарлар,  
Доим, яхши яшайди.

---

Кечир мени Танғрим

Ё раб, авф этгил бу осий бандани,  
Панду насиҳатга қулоқ солмадим.

Танғрим кечир бугун бу шармандани,  
Бирор мақсадимга ета олмадим.

Эзгу ният билан кирдим бу йўлга,  
Лекин, мақсад ҳануз кирмади қўлга,  
Қилолмадим бирор манфаат элга,  
Қайда хато қилдим, билаолмадим.

Ўйлаб кўрса оғир ботар одамга,  
Эсласам мен ҳам дил ботади ғамга,  
Афсус, ота онам, ва оиламга,  
Бирорта яхшилик қилаолмадим.

Золимни зулмини қилиб баҳона,  
Жар солиб бу ҳақда, жумла жаҳона,  
Кўп хато амаллар қилиб пинҳона,  
Ўзимни ҳақ йўлга солаолмадим.

Ёшлигида жоҳил бўлар одамзод,  
Қари жоҳил бўлса, кимга дермиз дод?,  
Мен жаҳолат ичра яшаб умрбод,  
Афсуски, узоқни кўраолмадим.

Ўтаяпди ҳаёт, ботмоқда қуёш,  
Муаммодан нари чиқмади бу бош,  
На бир ҳал қилишга топилар бардош,  
Ва ё, на тарк этиб, кетаолмадим.

---

ИАК зулмидан безор бўлиб, Қорақалпоғистоннинг Ўзбекистондан ажралиб мустақил  
давлат бўлиш ғоясини кўтариб чиққан қорақалпоқ дўстларимга хитобан ёзилган шеър;

Қизилқумнинг саҳросида ўтов тиккан,  
Чўллар аро пода ҳайдаб, босган тикан.  
Туркий элнинг, турли туман уруғлари,  
Орол денгиз бўйларида ватан тутган,  
Сен минг йиллик бовурумсан, кўз қароғим,  
Унутма сен бунни ҳеч, Қорақалпоғим!

Бугун шундай, адолатсиз замон бўлди,  
Мустабид зулмидан, эл бағри қон бўлди.  
Туркман, ўзбек, қозоқми ё қорақалпоқ,  
Элнинг аҳволи кун кундан, ёмон бўлди.  
Чўлларда очилган лола қизғалдоғим,  
Дўстликни сақла доим, Қорақалпоғим!

Сен ўйлама, ўзбек кўзи нам бўлмади,  
Бизларга ҳам зулму — зарар, кам бўлмади.

Миллати, дини йўқ, нокас ҳукмрондир,  
Бундан ҳеч ким кўнгли, хотиржам бўлмади.  
Сеникидан кам эмасдир, менинг доғим,  
Дардимиз биттадир бил, Қорақалпоғим!

Мен ҳам шу юрт фарзандиман, меҳмон эмас,  
Шу диёрда туғилганим, ёлғон эмас.

Мустақиллик талаб қилган, қардошларим,  
Ҳали бошқаларнинг фикрин, олғон эмас.  
Наҳот душман бўлса, кечаги ўртоғим?,  
Бирликни сақлайлик кел, Қорақалпоғим!

Боболардан мерос ватан, сотилмасин,  
Ноҳақ қонлар тўкиб, одам отилмасин.  
Тупроғи, дини, тили бир эл — элатлар,  
Орасида, сунъий олов ёқилмасин!

Жайҳун сувидан сув ичган, менинг боғим,  
Қуримасин оролинг Қорақалпоғим!

Озодлиги учун ким ҳам курашмайди?,  
Бизга миллат, ер талашиш ярашмайди.

Муаммони ўзимиз ҳал қилолмасак.,  
Биров четдан келиб, бизга қарашмайди.  
Султон Увайс, менинг ўйнаб — ўсган тоғим,  
Менинг туғилган юртим, Қорақалпоғим!

—————

Одамизод ичра турфа тоифа одам бўлур,  
Ўзини доно ҳисоблар ким, фаросат кам бўлур.

Ҳеч бирор ишни қилолмас қойилу, кўкрак керар,  
Озгина дард етса сабр этмас иши мотам бўлур.

Ўзини кўз кўз қилишга, айюҳаннослар солар,  
Бўлмаса гар ҳеч муқаддас қадрият, не ғам бўлур?!

Роббисин инкор қилиб, даҳрийлигин ошкор этиб,  
Тавба қилмай ўтса гар, мангу оловда жам бўлур.

Ўзининг бадбахтлигига, англамас недир сабаб,  
Билмагай бу бедаво дардига не малҳам бўлур?

Ўзгани ҳурмат қилолмас, ўзига иззат кутар,  
Қилмишига мос жавоб берсанг кейин мулзам бўлур.

Ҳар касу нокас сўзига, бўлма маҳзун Саҳвиё,  
Кимки, Тангрига таваккул қилса хотиржам бўлур.

.....

*Ироқда Нури ал Маликий бошлиқ шиа ҳукуматига қарши уруш бошлаган сунний гуруҳ  
ИШИД (Ироқ ва Шом ислом давлати) аскарлари тарафидан Тикритдаги ҳарбий ўқув юрти  
курсантларининг 1700 таси отиб ўлдирганини кўриб;*

*Бу даҳшатни кўриб дедим; “ё Аллоҳ!,”  
Бу қирғинларга Сен Ўзингсан гувоҳ.  
Бугун дин номидан тўкилар қонлар,  
Қон тўкишлик динда, энг улкан гуноҳ.  
Нега булар бунча бешафқат, ё — Раб?!  
Қачон тугар экан, бу даҳшат, ё — Раб?!*

*Шиами ё сунний адашганмиди?,  
Ё бошқа ихтилоф, фитна каммиди?,  
Асрлардан бери, бу икки гуруҳ,  
Қанча қон тўкканин, унутганмиди?!  
Қани инсоф, имон, адолат, ё — Раб?!  
Ҳалиям ҳукмрон разолат, ё — Раб!*

*Тахт талашар элни ботириб қонга,  
Ноҳақ озор бериб, шунча инсонга.  
Дунёга ҳукмрон бўлсанг арзимас,  
Шунча зарар бериб динга, имонга.  
Шундай бўладими Хилофат, ё — Раб?!  
Алдадими Иблис касофат, ё — Раб?!*

*Қанча мамлакатлар, бўлмоқда хароб,  
Ўзаро қирпичоқ, орзулар сароб.  
Нега биз йўлимиз топа олмаймиз,  
Қўлимизда қуръон бор, нурли китоб?!  
Мўминларда йўқдир, куч қудрат, ё — Раб!  
Чунки, бирлашмади бу уммат, ё — Раб!*

*Қибласи, китоби, дини бир уммат,  
Парчаланган, қадри бир пулга қиммат.  
Ўзаро адоват нафрат тугамас,  
Йўқдир бир бирига, иззату — ҳурмат?!  
Мўминлар бўлмади, дўст, улфат, ё — Раб!  
Кечмади бошидан не кулфат, ё — Раб?!*

*Океан ортидаги аждаҳо, Шайтон,  
Фитна уруғларин сочар ҳар томон.  
Тариқдек дунёга сочилган уммат,  
Бир бирин аёвсиз қилмоқда қурбон!  
Шунчалик кучлими шайтанат, ё — Раб?!  
Бу фитначиларга минг лаънат, ё — Раб!*

*Битта халқ ўзаро, қариндош қардош,  
Бир бирин қақшатиб, кесаверса бош.  
Ғайридинлар четда гижгижлаб турса,  
Диндошига қилич кўтарса диндош.*

Қани меҳр шафқат, мурувват, ё — Раб?!  
Бизга ҳам келарми бир нусрат, ё — Раб?!

Мустабид даврида “тинч” турган диёр,  
Озодликга чиқиб, бўлди хору – зор.  
ИАК айтар эди, “Ўзбекистонда,  
Мен турганим учун, тинчлик барқарор?!”  
Наҳотки, мустабид ҳам “неъмат”, ё — Раб?!  
Бунда ҳам борми ё, бир ҳикмат, ё — Раб?!

Ҳаромдир мўминга, мўминнинг қони,  
Буни тан олар ким бўлса имони.  
Мўминларнинг қадри Каъбадан улуг,  
Беқадр арзонмас инсоннинг жони.  
Ўзгарди бу улуг қадрият, ё — Раб!  
Бизга ҳам бер энди офият, ё — Раб!

Даҳшатларни кўриб, адо бўлдим ман,  
Бугун, эс — ҳушимдан, жудо бўлдим ман.  
Уммат қайғусида куйиб ўртандим,  
Бу умматга жони, фидо бўлдим ман.  
Сақлагил имоним саломат, ё — Раб!  
Яқин қолган ўхшар қиёмат, ё — Раб?!

Саҳвий

2014 йил 20 июн

.....

### **Тарихга бир назар;**

Бир назар солсам тарихга, кўп балолар биздадир,  
Буюкликка, инқирозга, мубталолар биздадир.

Қабул этгунча ҳидоят динни кўп йиллар ўтиб,  
Сомонийлар давридаги можаролар биздадир.

Буюкликка етишганда, Хоразмшоҳлар келиб,  
Мўғулларнинг зулмидан чеккан жафолар биздадир.

Ўз элин, ўз динини, асраш учун жонин тикиб,  
Жалолиддиндек Ватанга, жон фидолар биздадир.

“Ал — жабр”, “Қонуни — тибб”лар, то ҳануз хизмат қилур,  
Ал — Беруний, ал — Фаробий, Ибн Синолар биздадир.

Ҳинду, Эрону, Турону, Шомни забт этган буюк,  
Темур қурган Самарқанду, Бухоролар биздадир.

Бухорийлар, Термизийлар, Самарқандийлар неча?,  
Дин билан дунёга машхур, раҳнамолар биздадир.

Муассисдир нужум илминда Улуғбек Кўрагон,

Во дариғ, Абдуллатиф қилган хатолар биздадир.  
Мир Алишер шеърият, бўстонининг султонидир,  
Мерос қолган Навоидан, хуш наволар биздадир.  
Бобуршоҳ кетган эди, бу элдан Ҳиндистон сари,  
Тож Маҳал меросидан чин иддаолар биздадир.  
Бу диёр фозилларин, бир — бир санаш, имкони йўқ,  
Бебаҳо илмий асарлар, ихтиролар биздадир.  
Биз буюк бир эл бўлиб, келгандик асрлар аро,  
Тарих гувоҳ, қанчалар олим, даҳолар биздадир?!  
Кўп асрлар юрт талашдилар, Амирлар, Хонлар,  
Оқибатда таназзуллар, истилолар биздадир.  
Кейин даҳрийлар ҳукмрон бўлди Турон мулкига,  
Бу касофатларга қул, бахти қаролар биздадир.  
Мустақил бўлдик бугун, Туронзамин бир қисмида,  
Ўртамизда турли хил, миллий низолар биздадир.  
Бугун бу эллар аро, ер — сув талаш, осмон талаш,  
Не қилайлик ушбу дарди, бедаволар биздадир?!  
Чорак аср бўлди, зулм айлар элига мустабид,  
Дину — имонин унутган, рўсиёлар биздадир.  
Қаранг манқуртлар каби, тарихин билмас қанчалар,  
Ўзгалар урф — одатига, маҳлиёлар биздадир.  
Ҳақни айтган қанчалар, аҳли — илмлар йўқ бўлиб,  
Турфа хил маддоҳлару, аҳли — риёлар биздадир.  
Неча миллион халқ бугун, дунё кезар сарсон бўлиб,  
Она Ватандан, элидан, мосиволар биздадир.  
Адолат топмай ватанда, зору ҳайрондир бу эл,  
Жабру ситам остида, бағри адолар биздадир.  
Ўн асрлик тарихингни қисқача қилдим баён,  
Эй Ватан, сенла фахр, афсус, нидолар биздадир.  
Умидвормиз рўшноликка, етгай энди юртимиз,  
Яратгандан умид айлаб, илтижолар биздадир.  
Ўқиб шеъримни маломат айламанг дўстлар мени,  
Бесабрликдан бу янглиғ, дийдиёлар биздадир.  
Яратган Зот меҳрибондир, ҳеч унутма Саҳвиё,  
Даргоҳига беҳисоб, ҳамду — санолар биздадир.

.....

Ўз синглисини ўйнашига қўшиб пичоқлаган Хоразмлик укамизга атаб;

Жаҳолат ҳукмрон бўлган бир кунда,  
Шайтанат кучлари авж олган тунда,  
Ўзга йўл қолмади, бугун очунда?  
Бу ишинг тўғримас, бирор қонунда,  
Шариат ҳукми ҳам, аниқмас бунда,  
Биламан, ноҳақдан тўкканингни қон.  
Лекин мен сен тараф, қотил укажон!

Билмайсан не сабаб, бу халқ абгордир?,  
Ўзгалар юртида хор, мардикордир?,  
Аёллар уйида, эрсиз — ночордир,  
Шайтон васвасага, доим тайёрдир,  
Лекин эркакларда ҳамият бордир,  
Қотиллар ёнини олишлик, ёмон.  
Мен сен тарафдаман, лекин укажон!

Бузилган бу юртда, бугун мезон йўқ,  
Ҳоким амалдори динсиз, имон йўқ,  
Муфти имомида, ҳатто виждон йўқ,  
Айтинглар кимда ҳам, нафс, жиғилдон йўқ?!  
Бир чора бўлмаса, бундан ёмон йўқ,  
Сен қилган ишингни қилардим ишон!  
Ор — номус талаби, шудир укажон!

Динсизлик ҳукмрон, йўқдир адолат,  
Ёлғон ҳукмрондир, фошдир залолат,  
Қолмади ҳаётда ҳузру — ҳаловат,  
Ҳамма хиёнаткор, даҳшатли ҳолат,  
Охири кўринмас, зулму разолат,  
Ёш умринг турмада қилишар хазон.  
Лекин, бу шарафдир, билсанг укажон!

Имон-инсоф бўлса, ҳар бир одамда,  
Шунда фаровонлик бўлар оламда,  
Бу олий қадрият, бу кунлар камда,  
Ким қадрин, ким қорнин қайғуриб ғамда,  
Даяслик авж олган, бугунги дамда,  
Кўрсатдинг, бор экан ҳамият, ҳамон.  
Мен сенга қойилман, қотил укажон!

11 июн 2014 йил

.....

*Амир Темурга мурожаат;*

*Қадим туркий элатларнинг зурёди сиз,  
Хор бўлган бу авлодларнинг аждоди сиз.  
Бугун ҳукмрондир бизга, Рус ва Хитой,  
Тингланг пароканда авлод фарёдин сиз.  
Беш асрким пароканда бу Туркистон,  
Аҳволимизга бир қаранг, Соҳибқирон!*

*Олтин Ўрда хони эди Тўхтамишхон,  
Унга тобеъ бўлди ўруслар кўп замон.  
Тўхтамишни мағлуб қилиб қулатдингиз,  
Кейин руслар яшаб бошлади тинч — омон.  
Оқибат русга қул бўлди, буюк Турон,  
Яхшилиқга яхшилиқ йўқ, Соҳибқирон?!*

*Улар босиб олди, сизнинг диёрингиз,  
Йўқ эди бизда, сизнинг иқтидорингиз.  
Устимизга ҳоким бўлганда даҳрийлар,  
Талон тарож қилди ётган мазорингиз.  
Жасади хомталаш бўлган, буюк Ҳоқон,  
Сақлолмадик мазорингиз, Соҳибқирон!*

*Даҳрий руслар билан бўлган можарода,  
Дин қолмади Самарқанду – Бухорода.  
Даҳрийларнинг салтанати қуладую,  
«Мустақил» ҳам бўлиб олдик, шу орада.  
Лекин ўша золим ҳоким, ўша замон,  
Ҳеч бир нарса ўзгармади, Соҳибқирон!*

*Сиз бошқарган мамлакатга етди зиллат,  
Пайдо бўлди турли элат, турли миллат.  
Бугун Туронзамин узра ҳукмрондир,  
Бири — биридан мустақил, бешта давлат.  
Орасида ер — сув талаш, тинмас ҳамон,  
Орол каби қурияпмиз, Соҳибқирон!*

*Юртимизда манқурт ҳоким ҳукмрондир,  
Зулмидан халқ оввора, хона — вайрондир.  
Рус элида мардикордир авлодингиз,  
Ватанида чора тополмай, ҳайрондир.  
Бир иложин тополмадик, аҳвол ёмон,  
Не қилайлик, йўлсиз қолдик Соҳибқирон?!*

*Айтаверсам барин сизга, келгай малол,  
Рус элинда фоҳишадир ўзбек аёл.  
Боласини сотаяпди авлодингиз,  
Қилмагансиз бу нарсани ҳаргиз хаёл!  
Бу гапларга қилманг зарра шубҳа — гумон,*

*Шундай тубанликга тушдик, Соҳибқирон!*

*Ҳар ким эслар, ким бўлганин аждодлари,  
Биздан афзал Боязиднинг авлодлари.  
Хилофатни улар қоим қилишганди,  
Йўқ қилишди охир куфр жаллодлари.  
Бугун хордир бу ўлкада дину — имон,  
Авлодингиз манқурт бўлди, Соҳибқирон!*

*Англасамда, бефойда бу оҳ — фиғоним,  
Дардларимни айтдим сизга бобожоним.  
Буюк аждодларнинг қони оқар бўлса,  
Бир кун тикланади бу эл, йўқ гумоним.  
Кетган экан сизлар билан улуғ — даврон,  
Буни бугун англаяпмиз, Соҳибқирон!*

*Буюк йўлдир, сиздан мерос қолган йўллар,  
Буни англамоғи лозим, туркий эллар.  
Қул бўлмасин авлодимиз ўзгаларга,  
Буюкликга лойиқ эмас, асло қуллар,  
Авлодимиз қилмас эди, ҳаргиз армон,  
Сизга лойиқ фарзанд бўлсак, Соҳибқирон!*

*6 июн 2014*

.....

*Бу миллат шунақа*

*Бу миллат шунақа тарқоқ ва қўрқоқ,  
Демак, яна “бахти” келмоқда ИАК.  
Юртбоши бўлишга ҳаққи йўқ – бироқ..,  
Барибир юртбоши бўлмоқда ИАК.*

*Зулм авж олмоқда, гарчи тобора,  
Ҳар фирқа ўзила — ўзи овора,  
Ҳаргиз бирлашолмас бу эл, начора?,  
Ҳаммасин устидан кулмоқда ИАК.*

*Бири халофатни, қилар иддао,  
Кимгадир шу “ИАК” айна муддао,  
Ҳар ким ўз ҳақлигин қилади даъво,  
Баридан қасдини, олмоқда ИАК.*

*Кимдир демократ, савдогар, пулдор,  
Қай бири ўзича, тақводор, диндор,  
Ўртасида битмас можароси бор,  
Бирма бир турмага солмоқда ИАК.*

Бугун чор тараф юз қўяр фирқалар,  
Инсофнинг кўзини ўяр фирқалар,  
Бир — бирин мол каби, сўяр фирқалар,  
Бундан фойдаланиб қолмоқда ИАК?!

Мусулмонга зулм қилса, мусулмон,  
Бу фитна, фитналар ичра энг ёмон,  
Балки, “дин номидан тўкмасин — деб, қон,”  
Бизларга фитналар қилмоқда ИАК?!

Гарчи, унинг зулмин поёни йўқдир,  
Унга бас келишнинг имкони йўқдир,  
Чунки, бу бадбахтнинг имони йўқдир,  
Ажабмас, имонсиз ўлмоқда ИАК?!

---

Ўз хотини бегона билан гаплашиб юргани учун Россиядан келиб, уни бўғиб ўлдирган йигит  
воқеъасини ўқиб ёзилган;

Бу ажиб воқеъа, бир фавқулодда,  
Айб аёлдами ё иқтисодда?,  
Ё эр айбдорми кетгани учун?,  
Ёки муҳит, тўла фиску фасодда?,

Келиннинг жазоси ўлим эдимиз?,  
Эрига “хиёнат қилдим дедими”?!  
Иблис алдадимиз ҳаммасин яна,  
Бир оила бошин буткул едимиз?!

Номусга тажовуз қилган баччағар.  
Топади ўзига бошқа битта ғар.  
Бир оила вайрон бўлди оқибат,  
Ким фойда кўрдию, ким топди зарар?!

Ким етим қолдирди, икки гўдакни,  
Йиғлатар бу қисса, ҳар тош юракни.  
Айби йўқми асло бу фожеъада,  
ИАК деб номланган, малъун сўтакни?!

Иш бўлса кетарми уйдан йигитлар,  
Тушарми бошига бу кўргуликлар?,  
Бу золимлар элнинг бошида туриб,  
Қонин ичаяпди гўё зулуклар.

Сон мингта бу каби жабрдийдалар?,  
Умрлари хазон қондир дийдалар,  
Чорак аср бўлди, ўтирар золим,

*Кўрсатмоқда турли макру ҳийлалар.*

*Бу кун ўз юртида гадодир бу халқ,  
Беҳудага жони фидодир бу халқ.  
Фаровонлик кўрмай ўтаяпдилар,  
Нега бунча бахти қародир бу халқ?!*

.....

*Одамлар нимами, кўролмайдилар?*

*Хайронман нима бор менда айтинглар?,  
Одамлар нимами, кўролмайдилар?!  
Нега бор айбимни, кўрқмасдан менинг,  
Юзимга тик қараб, айтолмайдилар?!*

*Оддий одамдирман, кучли зўрмасман,  
Айбим кўп биламан, кўзи кўрмасман,  
Ақлим кирган анча, энди ғўрмасман,  
Инсондек муомала қилолмайдилар?!*

*Ҳеч қачон бўлмадим амалдор, пулдор,  
Умрим машаққатда ўтди беқарор,  
Душманларим нега, эй Парвардигор,  
Майдонда мард бўлиб туролмайдилар?!*

*Бунча пасткашликни ҳеч кўрмагандим,  
Чунки, фирибгарлик ўрганмагандим,  
Ҳеч кимнинг арпасин хом ўрмагандим,  
Мендан қандай қасдин ололмайдилар?!*

*Ўзим билганимдан қайтмаганман ҳеч,  
Душманимдан шафқат кутмаганман ҳеч,  
Ҳеч кимга туҳмат сўз айтмаганман ҳеч,  
Мени ҳеч тилимдан туютолмайдилар?!*

*Менга қарши бўлсанг, бўлгил, жуда соз,  
Фақат туҳмат қилма, ҳужжат билан ёз,  
Бу дунё матоси билсанг жуда оз,  
Кўплар имон билан, кетолмайдилар.*

.....

*Мўътабар Тожибоевага атаб;*

*Кўп мазлум инсонларга беминнат ёрдам кўрсатиб келган ўзбекнинг мард аёли, инсон  
ҳақлари ҳимоячиси Мўътабар опа Тожибоевага бағишлаб;*

*Инсон ҳаққин золим қилганда поймол,  
Мазлумларга ҳомий бўлган бу аёл,*

Шу сабаб кўп жафо, чеккан эҳтимол?,  
Ҳамма ҳам бунчалик, жасур бўлолмас,  
Унинг қилган ишин, ҳар ким қилолмас!

Ватанин ноилож ташлаб кетган — у,  
Ўзинининг ғамларин енгиб ўтган — у,  
Бугун шон — шуҳратга, гарчи етган — у,  
Ҳали курашмоқда, тинчимас — толмас,  
Доимо курашар, йўлидан қолмас?!

Бу миллатга бугун етишди хўрлик,  
Қилинмоқда мазлум миллатга зўрлик,  
Ким бугун бу элга, қилар ғамхўрлик?,  
Бу қисматни кимнинг бошига солмас?,  
Инсон тақдирини ўзгартиролмас!

Бу сўзни, ғам чекиб, қонмаган билмас,  
Ўзгалар дардида, ёнмаган билмас,  
Ўз ҳаловатидан тонмаган билмас,  
Маломат қилишар кимлар, уёлмас,  
Балки ҳасад қилар, балким кўролмас?!

Бу қисмат бўлмаган ҳар кимга насиб,  
Худбинлар бировга бўлолмас ҳабиб,  
Табиб, табиб эмас, дард чеккан табиб,  
Бу сирни ҳар кимса, англаб етолмас,  
Мардни “мард” дейишга, журъат этолмас!

«Юртим» деб, бир нима, қилганлар айтсин,  
Озгина инсофи, бўлганлар айтсин,  
Хато айтган бўлсам, билганлар айтсин,  
Бундай фарзандин эл, унута олмас,  
Тарихларда мангу қолар, йўқолмас!

.....

Ё Раб, номард қилма, душманларимни!

Бизларга отилган тухмат сўзлар кўп,  
Тўғри тушунмаслар айтганларимни.  
Қасдимга кўз тикиб турган, кўзлар кўп,  
Қаранг қанча китоб битганларимни.

Мен сизга қилмадим тухматни ҳаргиз,  
Номардлик қилдинглар бу майдонда сиз,  
Ушбу кунга келиб, тушундим эссиз...,  
Беҳуда кўз ёшлар, тўкканларимни.

Ният холис эди, яратган гувоҳ,  
Тиниб тинчимадим, дўст — душман огоҳ,  
Оқибат натижа не бўлди, эй воҳ?,  
Ким билар, қанча ғам чекканларимни?!

Меҳнат машаққатлар, чекарман мудом,  
Бу ташвишлар ҳануз, бўлмади тамом,  
Ноҳақдан номингни, қилишар бадном,  
Ё Раб, номард қилма, душманларимни!

Менинг аламим бор, гарчи золимдан,  
Турли диний фирқа, турли олимдан,  
Бугун озурдаман ўзим ҳолимдан,  
Бари бефойдадир, кутганларимни.

Айтинглар, бу қисмат, мен учун хос-ми?,  
Ёки, ҳаёт фақат шудир, халос-ми?,  
Ҳар ким экканини ўриши рост-ми?,  
Наҳот ўрмоқдаман, экканларимни?!

.....

Бузулди мезонлар, ўлди қадрият,  
Ҳайвонга айланар одам тобора.  
Бузулди имонлар, йўқдир хайрият,  
Одамзод нафс-ила бўлди оввора.

Қаранглар бугунги ўзбек қизларин,  
Сотишмоқда номус — орин, ўзларин,  
Қаро қилмоқдалар гулдек юзларин,  
Бундай инқирозга бормикан чора?!

Фоҳишалик топар, кун — кундан ривож,  
Баҳона қашшоқлик турли эҳтиёж,  
Аёллар ҳур эмас, бўлди ноилож,  
Фарзандин мол каби, сотар бечора?!

Маънавий ва моддий, тўла инқироз,  
Бу миллат бошида қилмоқда парвоз,  
Бу каби қавмни, ер ютса ҳам оз,  
Мен шуларни ўйлаб, дилим юз пора.

.....

Кўчиб, дайдиб ўтаяпди умрим мени,  
Бир маконда қўним топмас хонадоним.  
Мен ватансиз қолдиряпман энди сени,  
Ажиб бўлди менинг синов, имтиҳоним..,  
Аллоҳ мададкоринг бўлсин болажоним!

Ғурбат диёрида одам, уйи бўлмас,  
Қариндошлар тўлиб тошар, тўйи бўлмас,  
Ҳовлисида на товуқ, на қўйи бўлмас,

*Раббим Раззоқ эканига йўқ гумоним,  
Буни унутмагил ҳаргиз болажоним!*

*Қушлар айрилмасин — дерлар, ошёнидан,  
Оғирроқ дард борми, ватан ҳижронидадан?,  
Айрилажак барча махлуқот жонидан,  
Сенинг исминг қўйгандилар дадажоним,  
Бу исмга лойиқ бўлгил, болажоним!*

*Эшит менинг дилимдаги бу зоримни,  
Кечир болам, сенга берган озоримни,  
Зиёрат қил, ўлиб қолсам мозоримни,  
Имон билан чиқса басдир, менинг жоним,  
Рози бўлгил, мендан азиз болажоним!*

*Дўстидан кўп бўлди отангни душмани,  
Ҳақиқатни гапирганим айбим мани,  
Яратганга топширганман ўғлим сани,  
Омонатдор эрур Роббим, меҳрибоним..,  
Сен Аллоҳга суян фақат, болажоним!*

*Армон бўлар камолингни кўролмасам,  
Оғир — енгил кунинг, бирга бўлолмасам,  
Кечир ўғлим, молу — дунё беролмасам,  
Сенга мерос қолар мендан, шеър — достоним,  
Сени Ҳаққа топширганман, болажоним!*

*Ўйланаман, тунлар дуо қилиб доим,  
“Ўзинг севган бандалардан қил Худойим,  
Адаштира, ҳидоятда қилгил қоим,  
Жаннатингда учраштиргил, эй Раҳмоним»,  
Кейин ҳаргиз айрилмасмиз, болажоним!*

.....

*Бу золимдан қандай, қутулсин бу халқ?  
Айтинглар дўстларим, бу қандай савдо,  
Бу золимдан қандай, қутулсин бу халқ?!  
Истаса адолат бўлишин барпо,  
Золимлар уруғин қуритсин бу халқ!*

*Яна тахтда қолар, эмиш ўзлари,  
Шуни англатмоқда, айтган сўзлари,  
Демак, эпполмаган, ношуд қизлари,  
Буни бошқа қандай, тушунсин бу халқ?!*

*Етолмадик ҳаргиз, ёруғ тонгача,  
Оғу омухтадир, ошу — нонгача,  
Айтинг биродарлар, то қачонгача,  
Золимга индамай, жим турсин бу халқ?!*

Бу балодан энди, кимга дермиз дод?,  
Кўтарилмас бошдан ҳануз истибдод,  
Чорак асрдирки, бўлмадик озод,  
Айтинг яна қанча, қул бўлсин бу халқ?!

Дунё тарихида бўлганди ўрни,  
Султон Жалолиддин, билан Темурни,  
Бугун ишқалмоқда тупроққа бурни,  
Аччиқ ҳақиқатни тан олсин бу халқ!

Ички ихтилофинг бўлса зиёда,  
Ўзингда топмасанг, журъат, ирода,  
Қадринг топмассан ҳаргиз дунёда,  
Айтинглар донолар, не қилсин бу халқ?!

Меҳр қўймас, буюк миллат кишанга,  
Қулликнинг тимсоли, уятдир санга,  
Буюк миллат керак, буюк Ватанга,  
Тарихга “буюк” деб, битилсин бу халқ!

.....

Дунёда қон йиғлаб турар мўминлар,  
Янграйди чор тараф, фиғону — унлар,  
Сен фароғат ичра, яшаб, шу кунлар,  
Буни ҳам билишга, ҳаққинг борми айт?!

Уммат ичра сонсиз, муаммо бордир,  
Қанча мустазъафин, неъматга зордир,  
Ватанда диндошинг, зиндонда хордир,  
Сен ўйнаб — кулишга, ҳаққинг борми айт?!

Борми орзуларинг чеки, қирғоғи?,  
Дилингда матлабинг, аёл қучоғи?,  
Тилингда тушмайди, Афғонни тоғи,  
Сени бу улушга, ҳаққинг борми айт?!

Азоблар чекмоқда кўп ватандошинг,  
Оғритганму сени, бу қайғу бошинг?,  
Ҳар йил тавоф этиб, Каъбани тошин,  
«Ҳожака» бўлишга, ҳаққинг борми айт?!

Мен бу йўллар ғамин, қилмадим канда,  
Бу ғамлардан асар, кўрмадим санда,  
Тақво иддаоси, гарчи йўқ манда,  
Сен буни қилишга, ҳаққинг борми айт?!

.....

Узоқ, манзил сари, йўл олди Карвон,  
Йўлин харитаси ошкор эмасдир.  
Йўл бошловчи бўлди, бир неча Сарбон,  
Лекин, бир — бирига, дўст — ёр эмасдир.

Барчаси, бир – бирин, айбини очар,  
Йўлига тиканли симларни сочар,  
Эл кимга эргашар, ё кимдан қочар?,  
Ҳеч ким мулоқотга, тайёр эмасдир.

Ватанда мустабид ҳукм сурмоқда,  
Ушлаганин қамаб, тепиб урмоқда,  
Оролдек, шўримиз ҳам қуримоқда,  
Ҳеч кимса бунчалик қаттол эмасдир.

Миллатга етишди, туганмас зиллат,  
Наҳотки, бедаво бўлса бу иллат?,  
Жарликга қуларми энди бу миллат?,  
Раҳнамолар зийрак, ҳушёр эмасдир?!

Уларга телмуриб турар оломон,  
Булар ўз жойидан, жилмади ҳамон,  
Ўзаро иттифоқ бўлмаса ёмон,  
Ким борки, булардан, безор эмасдир?!

Бу жанжал можаро битгай-му, айтинг?,  
Бу Карвон манзилга етгай-му, айтинг?,  
Орадан ихтилоф кетгай-му, айтинг?,  
Наҳотки бир чора, йўл бор эмасдир?!

Эл тақдирин ўйлаб, кўнгил вайрондир,  
Нима қилиш керак, ҳамма ҳайрондир?,  
Балки, қиёматга яқин қолғондир?,  
Бу парокандалик бекор эмасдир?!

.....

#### *Юким оғир дема*

Юким оғир дема, ҳолим танг дема,  
Сендек хону-мондан айрилганлар кўп.  
Ота – онам йўқдир, эҳ аттанг дема,  
Бу каби имкондан айрилганлар кўп.

Ғаниматдир ҳаёт, яшанг унутмай,  
Барчаси тугайди ҳали кўп ўтмай,  
Вақтида неъматни қадрига етмай,  
Дардига дармондан айрилганлар кўп.

Балога учрасанг кўрма бировдан,

Ўтолмас хачирлар учқур бедовдан,  
Сабр этиб ўтолмай турли синовдан,  
Дўсти қадрдондан айрилганлар кўп.

Тарк этмай ҳаромни, кайфу сафони,  
Ўз аҳлига бериб жабру — жафони,  
Унутиб оқибат, меҳру — вафони,  
Дилрабо жонондан айрилганлар кўп.

Қаранглар қул бўлиб нафси — ҳавога,  
Шак келтириб ҳатто, қодир Худога,  
Оқибат берилиб, кибру — ҳавога,  
Мансабу унвондан айрилганлар кўп.

Дунёнинг матоси дунёда қолар,  
Бунга ақли етган кас ибрат олар,  
Ногаҳонда ажал келиб чанг солар,  
Ажал этиб жондан айрилганлар кўп.

Яшаймиз доимо биз ғафлат аро,  
Оқибат бўлмасин юзимиз қаро.  
Бу туғамас фитна, битмас можаро...,  
Ичра, дин — имондан, айрилганлар кўп.

.....

### **Шоирман дейишга, ҳаққинг йўқ сени**

Эл дардин ёзмасанг, шоирлик қилиб,  
Золимни мақтасанг, кимлигин билиб,  
Элинг қон йиғласа, яшасанг кулиб,  
Шоир бўлмоқликга ҳаққинг йўқ сени.

Мустабид бўлса бир, номард ҳароми,  
Бузилса адолат, инсоф низоми,  
“Халқ шоири” бўлса, маддоҳлар номи,  
Шоир бўлишликга, ҳаққинг йўқ сени.

Шоир миллат учун, бўлар, номус — ор,  
Тинчимас, адолат топмаса қарор,  
Тунлар эл ғамида бўлмасанг бедор,  
Шоирман дейишга, ҳаққинг йўқ сени!

“Одам бўлсанг агар, демагил “одам”,  
Кимда гар бўлмаса, эл ғамидин — ғам”,  
Бу сўз бир ажойиб, мезон бизга ҳам,  
Бошқа сўз дейишга, ҳаққинг йўқ сени!

Халқ севган шоирлар бўлган ҳар замон,  
Гарчи, олмасада ҳеч қандай унвон,  
Шеърлари ўқилар, эсланар, ҳамон,  
Улардек ҳурматга, ҳаққинг йўқ сени!  
  
Замонасоз бўлсанг, мунофиқ, маддоҳ,  
Золимлар қўлида қўғирчоқ, гумроҳ,  
Нима десанг — дегил, лекин, бўл огоҳ,  
Шоирман дейишга, ҳаққинг йўқ сени!

.....

Мурсийни маломат қилар ҳизбутлар  
Бугун Ислон нурун, босган қора тун,  
Умматга пешволик қилар манқуртлар.  
Ўзин диндошига ачинмас нечун?,  
Мазлумлар қалбини тилар ҳизбутлар?!

Бугун олам аро, зулмат ҳукмрон,  
Умматнинг танасин, кемирар қуртлар.  
Адолат йўлинда берсалар ҳам жон,  
Ихвонни маломат қилар ҳизбутлар.

Ихвонларни қилди ўлимга ҳукм,  
Фиръавнга “имон келтирган” Судлар.  
Уларнинг ёнини олмади ҳеч ким,  
Аксинча, ортидан кулар ҳизбутлар?!

Мазлум биродари кўздан тўкар ёш,  
Бунга хурсанд бўлар, кофир, яҳудлар.  
Диндоши ғам чекса, қайғурмас диндош,  
Наҳотки, исломда булар, ҳизбутлар?!

Дунёга ҳукмини ўтказар куфр,  
Улар соясида яшар бебурдлар.  
Наҳот қалбларига урилган муҳр?,  
Наҳотки, шунчалик бўлар ҳизбутлар?!

Дунёнинг эгаси ягона Аллоҳ,  
Барибир мағлубдир, санамлар, бутлар.  
Шунчалик бўларми, адашган, гумроҳ,  
Мурсийни маломат қилар ҳизбутлар?!

.....

**Ўз аслинга қайтгин энди, эй Туркистон!**

Одам Ато, Момо Ҳаво, яралгандир,  
Фарзандлари ер юзига таралгандир.  
Демак, одамзотни, ота-онаси бир,  
Бир-бирига қариндош деб, қаралгандир.  
Ўзбек, қозоқ, қирғиз, туркман, Тожикистон,  
Буларнинг номи аслида бир — Туркистон!

Сомонийлар қилди Хилофат хизматин,  
Ғазнавийлар кўтарганди дин иззатин.  
Хоразмшоҳ, Амир Темур замониди,  
Кўрсатди дунёга туркийлар қудратин.  
Мозийни титратган эдинг сен бегумон,  
Бугун аҳволингга қара, эй, Туркистон!

Мўғулларга мағлуб бўлиб, йўқолмадинг,  
Руслар босиб олганида қочолмадинг.  
Турли миллат элатларга бўлингансан,  
Ҳеч адоват тугунларин ечолмадинг.  
Аждодларнинг орзулари бўлди армон,  
Мақсадингга етолмадинг ҳеч Туркистон.

Лойиқ зурёд бўлолмадик, боболарга,  
Қаранг бизга мерос бу можароларга.  
Тили, дини, тарихи бир, эл-элатлар,  
Чек қўйсинлар энди миллий низоларга.  
Турклар яна бирлашмоққа борми имкон?!,  
Ўз аслинга қайтгин энди, эй Туркистон!

Тилинг, дининг, аслу наслинг замонинг бир,  
Тўйу-аза, дўсти-душман ёмонинг бир.  
Бир тупроқда, бир дарёдан озиқланиб,  
Истайсанми йўқми, йўлинг, карвонинг бир.  
Асрлардан келаётган улуғ карвон,  
Келажакка элтгувчи йўл бу — Туркистон!

.....

Дилга ҳасратлар солиб турган хабарлар тинмади,  
Фитна аҳли тарқатиб турган заҳарлар тинмади.

На Мисрда, на Ироқда, на Фаластин бирла Шом,  
Ўлкасинда мусулмонларга зарарлар тинмади.

Ўзбекистонни гапирманг, Афғонистон олдида,  
Чорак аср бўлдики, зеру-забарлар тинмади.

Аҳли исломнинг муаммоси оғир бўлди қаранг,  
Чора излаб, кўз тикиб турган назарлар тинмади.

Дилимга сиғмайди дардим, портладим вулқон бўлиб,  
Барчасига қайғуришдан, ал-ҳазарлар тинмади.

*Раҳматан лил оламин, бўлганди Аллоҳ элчиси,  
Умматининг қайғусинда, тун-саҳарлар тинмади.*

*Энди бу қайғуга ҳамдардлик насиб этган экан,  
Саҳвиё, сен тинмагил, бу дил бузарлар тинмади.*

---

*Сарзамин жангу жадаллар ичра ларзондир бугун,  
Одамизод қадрӣ ҳам бир пулдан арзондир бугун.*

*Фитналар қўпди, билиб бўлмас қаерда ҳақ йўли,  
Қай тарафга боқмангиз, эллар ғалаёндир бугун.*

*Ким ҳаловат топмоғи мумкин ажалнинг домида,  
Қотилу мақтул қаранг, бари мусулмондир бугун.*

*Фитна ичра қирпичоқ бўлса мусулмонлар агар,  
Бунга қандай айтасиз, “золимга исёндир” бугун?!*

*Лолазордан олмаган рангин шафақни офтоб,  
Сарзаминни лолзор этган қизил қондир бугун.*

*Нега бу аҳволдамиз, роҳи саодат қайдадир,  
Аҳли ислом барчаси хотир паришондир бугун?!*

*Дўстларим айб айламанг, “Саҳвийни ақли паст” дея,  
Ҳеч нима идрок этолмас, лолу ҳайрондир бугун.*

---

*Йиғласа мазлум аламдан, еру-осмон йиғлагай,  
Ботил ҳақ устига ҳоким бўлса, имон йиғлагай.*

*Нола чекмас еру осмон ўлса бир зolim агар,  
Бир ғарибу бенаво ўлганда, гирён йиғлагай.*

*Зулм бир ён, адл бир ён, курашмоқда тинмайин,  
Аросатда қолганин билганда инсон йиғлагай.*

*Раҳматидан бенасиб қолган киши бадбахт бўлар,  
Нола тортиб зурриёти ўлса ҳайвон йиғлагай.*

*Энди қандай шоду хуррамлик татир мўмин учун,  
Чор тараф зулм остида, қардоши нолон йиғлайгай?!*

*Ёш гўдак фарёди таъсир этмаган одам эмас,  
Тош юрак ўлгач бориб, дўзахда чандон йиғлагай!*

*Сен бугун мазлумлар аҳволига йиғла Саҳвиё,  
Билки, мазлумга ачинмас кимсалар қон йиғлагай!*

.....

Дилга ҳасратлар солиб турган хабарлар тинмади,  
Фитна аҳли тарқатиб турган заҳарлар тинмади.

На Мисрда, на Ироқда, на Фаластин бирла Шом,  
Ўлкасинда мусулмонларга зарарлар тинмади.

Ўзбекистонни гапирманг, Афғонистон олдида,  
Чорак аср бўлдики, зеру-забарлар тинмади.

Аҳли исломнинг муаммоси оғир бўлди қаранг,  
Чора излаб, кўз тикиб турган назарлар тинмади.

Дилимга сиғмайди дардим, портладим вулқон бўлиб,  
Барчасига қайғуришдан, ал-ҳазарлар тинмади.

Раҳматан лил оламин, бўлганди Аллоҳ элчиси,  
Умматининг қайғусинда, тун-саҳарлар тинмади.

Энди бу қайғуга ҳамдарадлик насиб этган экан,  
Саҳвиё, сен тинмагил, бу дил бузарлар тинмади.

---

Сарзамин жангу жадаллар ичра ларзондир бугун,  
Одамизод қадри ҳам бир пулдан арзондир бугун.

Фитналар кўпди, билиб бўлмас қаерда ҳақ йўли,  
Қай тарафга боқмангиз, эллар ғалаёндир бугун.

Ким ҳаловат топмоғи мумкин ажалнинг домида,  
Қотилу мақтул қаранг, бари мусулмондир бугун.

Фитна ичра қирпичоқ бўлса мусулмонлар агар,  
Бунга қандай айтасиз, “золимга исёндир” бугун?!

Лолазордан олмаган рангин шафақни офтоб,  
Сарзаминни лозор этган қизил қондир бугун.

Нега бу аҳволдамиз, роҳи саодат қайдадир,  
Аҳли ислом барчаси хотир паришондир бугун?!

Дўстларим айб айламанг, “Саҳвийни ақли паст” дея,  
Ҳеч нима идрок этолмас, лолу ҳайрондир бугун.

---

Йиғласа мазлум аламдан, еру-осмон йиғлагай,  
Ботил ҳақ устига ҳоким бўлса, имон йиғлагай.

Нола чекмас еру осмон ўлса бир золим агар,  
Бир ғарибу бенаво ўлганда, гирён йиғлагай.

Зулм бир ён, адл бир ён, курашмоқда тинмайин,  
Аросатда қолганин билганда инсон йиғлагай.

*Раҳматидан бенасиб қолган киши бадбахт бўлар,  
Нола тортиб зурриёти ўлса ҳайвон йиғлағай.*

*Энди қандай шоду хуррамлик татир мўмин учун,  
Чор тараф зулм остида, қардоши нолон йиғлайғай?!*

*Ёш гўдак фарёди таъсир этмаган одам эмас,  
Тош юрак ўлгач бориб, дўзахда чандон йиғлағай!*

*Сен бугун мазлумлар аҳволига йиғла Саҳвиё,  
Билки, мазлумга ачинмас кимсалар қон йиғлағай!*

.....

*Эй Башар Ассад сени, Қодир Эгам хор айласин,  
Салтанату аскаринг шарманда тор-мор айласин!*

*Бу ғариб бечораларнинг қонлари тутсин сени,  
Икки дунёнинг азобига сазовор айласин!*

*Қудратин поёни йўқ Зот, қудратини кўрсатиб,  
Барча золимни Ўзин, қаҳрига дучор айласин!*

*Салтанат кўзини кўр қилган, бу золим ўлса гар,  
Дардига топмас давони, қанчалар зор айласин!*

*Эй мусулмонлар зулмга жим қараб турмоқ ҳаром,  
Кимки имон соҳиби, мункарни инкор айласин!*

*Шунча ноҳақ қон тўкилган пайтда, жим турган киши,  
Муттақинлик иддаосин, энди бекор айласин!*

*Барча золимларга лаънатлар тилаб айт Саҳвиё,  
“Эй Башар Ассад сени, Қодир Эгам хор айласин!”*

—————

*Сурияда вайроналар остидан тирик чиққан болакайни кўриб;*

*Бу гўдакнинг ҳолига йиғлолмадим жон қолмади,  
Ё Раб, ожиз бандани авф этгил имкон қолмади.*

*Қай бирига куйиб энди, қай бирига йиғлайин,  
Бу ғарибу нотавон жисмимда дармон қолмади.*

*Бу хабар воситаларда, хуш хабарни кўрмадим,  
Доимо куйди дилим осуда бир он қолмади.*

*Мени ҳайратга солар бундай ёвузлик даҳшати,  
Бу мусибатларни ким кўрганда ҳайрон қолмади?!*

*Не қилиш мумкин бу даҳшатларни тўхтатмоқ учун,*

Наҳот бу дунёда бир инсофли инсон қолмади?!  
Дийдалар қотди бугун қон йиғламас бу бағритош,  
Бу мусибатларга ғам чекмас мусулмон қолмади.  
Йиғламай не чора бор, Саҳвий бу офатни кўриб,  
Не қилай йиғлолмадим, ё Раб кечир, жон қолмади!

---

Соғиниб қалбим ватанни, қонлиғини англадим,  
Етмайин орзусига ҳайронлиғини англадим.  
Вужудим бу ердадир, руҳим ватанда дарбадар,  
Қўҳна Жайҳун бўйида қолғонлиғини англадим.  
Мен зулмдан қочганимга шуқр этарман ҳар замон,  
Асли улканроқ жазо, бўлғонлиғини англадим.  
Ўзга юртларда фаровон бўлсада, гарчи ҳаёт,  
Менга ватан бўлғони, ёлғонлиғини англадим,  
Найлайин тақдир азалда, ихтиёр қолдирмади,  
Биз учун азму қарор олғонлиғини англадим.  
Айро тушдим, азиз аждодларни хоки пойидан,  
Қисматим ғурбатга йўл солғонлиғини англадим.  
Саҳвиё, ғурбатда умринг ўтса улкан дард экан,  
Соғиниб қалбим ватанни, қонлиғини англадим!

---

То тирикдурман ажал қасди менинг жонимдадир,  
Токи мўминманки, шайтон қасди имонимдадир.  
То туғилгандан ажал етгунча тинч қўймас мени,  
Турли фитна васваса доим менинг ёнимдадир.  
Жону имонни саломат сақламоққа чора не?,  
Ўзгаларни билмадим, шайтон менинг қонимдадир!  
Беватан бўлдим бу ғурбат даштини сарсон кезиб,  
Барча иллат эҳтимол, еган тузу-нонимдадир?!  
Мен ғарибу бенавонинг дардини ким англагай,  
Сирри асрорим дилим куйдирган армонимдадир.  
Ғафлат аҳлига бу ҳолни англамоқ осон эмас,  
Чунки, бу ҳолат баёни, нола афғонимдадир.

*Дардим авлодимга мерос қолдириб кетмоқдаман,  
Барчаси эй Саҳвиё, ғам тўла достонимдадир.*

---

*Ҳар инсоннинг ҳаётда, обод диёри бўлса,  
Диёрида халқ озод, эрк-ихтиёри бўлса.*

*Одил бўлса юртбоши, оқмайди эл кўз ёши,  
Шод бўлур кекса ёши, адл шиори бўлса.*

*Бўлса дину-диёнат, қилмас элга хиёнат,  
Элнинг муаммосига, чин эътибори бўлса.*

*Бўлса аҳдга вафоси, йўқдир жабру-жафоси,  
Розидур фуқароси, инсоф меъёри бўлса.*

*Қадрини топар инсон, бўлар тинчлик ҳукмрон,  
Ён атрофда қадрдон, чин дўсти-ёри бўлса.*

*Қани инсоф адолат, ғолиб бўлди разолат,  
Бўлмасди расво ҳолат, номуси-ори бўлса.*

*Боши чиқмаса ғамдан, ўзин осар аламдан,  
Ҳар бир одам ватандан, қочмоқ қарори бўлса.*

*Адолат топмас қарор, бўлмайди эл бахтиёр,  
Ватан билан ифтихор, қилмоққа ори бўлса.*

*Саҳвий дилинда кўп ғам, топмас дардига малҳам,  
Изҳор этар ҳар одам, дилда не бори бўлса.*

.....

*Кимки зolim бўлса онинг, дўсти-ёри қолмағай,  
Олам аҳли олдида ҳеч, эътибори қолмағай.*

*Жабри зулми бошига бўлғай бало, охир кўринг,  
Бесафар мазлум дуоси, оҳу-зори, қолмағай.*

*Оқибатда барча зolim мустабидлар ҳоли шу,  
Зўравонлик айламоқликга мадори қолмағай.*

*Нафсига иззат тополмай, доимо таҳликада,  
Ўлсада шуҳратпастликнинг хумори қолмағай.*

*Дунёда шармандаликга учрамоқда кетма кет,  
Қаранг бадбахт бўлса одам, номус-ори қолмағай.*

*Мустабидлик охири, шармандаликдир билса гар,  
Яхшилик қилмоқдан ўзга бир шиори қолмағай.*

*Саҳвиё, ўткинчи дунё бевафо, ким англаса,  
Тавбага қайтмоқдан ўзга, ихтиёри қолмағай.*

.....

Кўриб бу суратни бўлди тилим лол,  
Бир нарса дейишга қолмади мажол.  
Ўзимни юпатиш учун сўрайман,  
Тилимга келгани фақат бир савол.  
«Болажон не эди, сенинг гуноҳинг?!  
Дилимни ўртайди, ғамгин нигоҳинг!»

Қани имон айтинг, қаерда инсоф?,  
Инсон ҳаққи дея, урмангизлар лоф.  
Бечора боланинг айби нимадир,  
Нега тинмайди бу уруш, ихтилоф?!  
Болажон не эди, сенинг гуноҳинг?!  
Одилу Қодир Зот, Ўзи Гувоҳинг!

Бу қандай юрт ахир, бу қандай диёр,  
Тугамайди жанглар, фуқароси хор?  
Қачонгача ноҳақ қонлар тўкилар,  
Нима қилиш керак, қандай чора бор?!  
Нега юзларинг қон, недир гуноҳинг?  
Қуриб битсин барча, Амиру-Шоҳинг!

Беғуноҳ, навниҳол, гўдак болалар,  
Шу юртнинг боғида унган полалар.  
Мажруҳдир миллатнинг келажаги ҳам,  
Гўдаклар қилмоқда бугун ноалалар.  
Ноҳақ жабр кўрдинг, йўқдир гуноҳинг!  
Йиғлатди қалбимни, дилдаги оҳинг!

Қуриб битсин эди, бундай сиёсат,  
Бўлмаса адолат, ақл-фаросат.  
Ечим тополмаса бу муаммога,  
Казо-казолару, қанча раёсат.  
Болажон йўқ эди, сенинг гуноҳинг!  
Бу сўзга гувоҳдир, ёлғиз Илоҳинг!

.....

Аслида бу халқдан, ҳеч ким ҳеч қачон,  
Сўрамаган “Подшо ким бўлсин”?, дея.  
Ким подшо бўлишин, халқ билмас ҳамон,  
Ким бўлса, инсофи бўлса майлия.

“Қуёшга ўхшайди, Ленин бобомлар”,  
Дея куйлагандик ёшлигимизда.  
Истиқлол қуёши қолди “чарақлаб”,  
Лениннинг “қуёши” қолмади бизда.  
Кейин куйлатишди “серқуёш” куйин,

*Калтаклар остида куйладик ночор.  
Жонга тегди сохта «қуёшлар» бари,  
Сохта “қуёш”лардан, бўлдику безор.*

*ИАКни денгизга менгашди энди,  
Шоирлари маддоҳ, бечора элмиз.  
Бошга бало бўлди, кошкийди тезроқ,  
Оролдек қуриса энди, бу “денгиз”!*

*Керакмас “қуёшу”, “денгиз” даҳолар,  
Бас энди, қурисин элнинг кўз ёши.  
Бизга бир инсофли одам бўлса бас,  
Виждони пок бўлсин, бўлса Юртбоши!*

.....

*Тарихинг тўладир шавкату шонга,  
Урушлар ноҳадан тўкилган қонга,  
Бугун зор бўлдингку бир парча нонга,  
«Ўзбек, ўзига-бек” дегани ёлгон.  
Сохтадир тарихлар, сохтадир унвон!*

*Қани халқлар аро, қадр-қимматинг,  
Қирғизларча йўқми сенинг ҳимматинг,  
Ўзинг тикламасанг номус, ҳурматинг,  
Темур билан кетган, барча шараф-шон.  
Эй миллат, ўзинга беклигинг ёлгон!*

*Заминингда ҳоким зулм истибдод,  
Асрлардан буён қилаяпсан дод,  
Билсанг келажагинг бўлмоқда барбод,  
Нега бу зулмга қилмайсан исён?!  
Эй халқим, бас энди уйқудан уйғон!*

*Дунёда ўз ўрнинг, қадринг бўлмаса,  
Судхўрлардан олган қарзинг бўлмаса,  
Ё исёнга тўла қалбинг бўлмаса,  
Манзилга етмайин чўкдимиз карвон?,  
Қани қалбингдаги диёнат, имон?!*

*Ўйласам, кўзларим тўлади ёшга,  
Ачинаман барча қавму-қардошга,  
Менинг хитобим шу ҳар ватандошга,  
«Бугунги ҳолинг қоламан ҳайрон!  
Дунёю охират бўлмасин вайрон!»*

.....

Ўтган қадим замонда, дерлар одам бўлган хор,  
Ким кучли бўлса фақат, шунга бўлган омад ёр,  
Хўш, бугунги аҳволчи, фарқи бормикан бирор,  
Ким айтар бугун қонун ҳамма жойда устувор?!

Бугун дунёга боқиб, бўламан ҳайрону лол,  
Ким нима истаганин қилаяпди бемалол,  
Ҳеч нарса ўзгармаган, ўша-ўшадир аҳвол,  
Доимо ҳақ бўлади кимда куч ва қудрат бор.

Инсон ҳаққи ҳақида, гапиришлик одатдан,  
Бу ҳам ўзига хос бир ҳийлаю адоватдан,  
Казо казолар доим лоф урар адолатдан,  
Адолатни топмайсиз, қонунлар қатор-қатор.

Бани Одам бир қисми, яшамоқда армон йўқ,  
Қолган аксариятин уйда ейишга нон йўқ,  
Манфаатдан бошқа бир, мувозанат мезон йўқ,  
Омади кулган бойлар, камбағаллар хору-зор.

Фарқини тополмассан, қайсида бордир инсоф,  
Атеист, бутпарастми, насороми дини соф?  
Ёки кўрфаз шайхлари, қилсалар пулни исроф,  
Нима фарқи бор айтинг, муширик, атеист, диндор!

Халқаро қонунларни гапиришдан толмаслар,  
Лекин уни ўзлари бир пулга ҳам олмаслар,  
Ошкора мунофиқлик қилишдан уёлмаслар,  
Нега бу каззобларга итоат қилмоқ даркор?!

Демократия дегани, оламшумул мезондир,  
Унинг мавжудлиги ҳам ҳамма англари, ёлғондир,  
Ғарб бунга содиқ деган, кимса ҳали нодондир,  
Ҳайрон бўлмай илож йўқ, кимки қилса эътибор.

Талаб шу мустабидлар унга бўйсуниб турсин,  
Қил деган ишни қилиб, жим деганда жим юрсин,  
Бундай мустабид майли ўлгунча қандин урсин,  
Итоатсиз мустабид оқибати бўлар дор.

Бу ёлғонларни кўриб, англаб, қотади бошим,  
Аламлидир мен учун, хор бўлсалар диндошим,  
Яратганга юзланиб оқар кўзимдан ёшим,  
“Ё Раб, Ўзинг нажот бер, Ўзинг Олий Ҳукмдор!”

.....

Умарга атаб;

Дунёнинг ишларини, ўйлаб сураман хаёл,  
Ақлим етмас тағига, жавобсиз қолар савол,  
Бу айтмоқчи бўлганим, бир насиҳат эҳтимол?,  
Бу шеърим бошқаларга, асло келмасин малол!

Бордир бир қадрдоним, узоқларда.., Ватанда,  
У билан алоқани, қилган эмасмиз канда,  
Одамзодга ҳар турли, синов келар эканда,  
Шу биродарда бугун, иккита «жуфти ҳалол».

Аёлларнинг фитнаю, фасодларин сони йўқ,  
Уларни ислоҳ қилиш, мутлақо имкони йўқ,  
Ўйламанглар буларни, «динсизу-имони йўқ,»  
Ўзларича ҳар бири гўё, «тақводор аёл»

Каттаси талаб қилар, кундошидан эътибор,  
Кичик эса каттага, эгилишдан қилар ор,  
Оилада ҳар куни, битта муаммо таёр,  
Ўртада шайтон қози, ҳеч тугамас қилу-қол.

Ҳар бирининг ўзича, бордир “далил-исботи”,  
Кеча-кундуз адоват, ичра ўтар ҳаёти,  
Қандай чидайди бунга, айтинглари эркак зоти?,  
Одамзоддан азизми, уй-жой ёки, давлат мол?!

Турли жанжал тўполон, ойлар-йиллар ўтмоқда,  
Бу омонат ҳаётнинг, тугаши вақти етмоқда,  
Аёллар фитнасидан эрнинг боши қотмоқда,  
Кимга керак айтинглари, булардек «соҳибжамол»?!

Қани сизларда тақво, айтинглари, инсоф қани?,  
Ўткинчи дунё ғамин, англари дили-соф қани?,  
Тақво ҳақида доим, ураётган лоф қани?,  
Бир бирини отишга, тиллар заҳарли қурол!

Дунё бўйлаб қаранглари, қанча юртлар вайрондир,  
Юз минглаб мусулмонлар, сарсону-саргардондир,  
Одамлар тинчликга зор, истаги парча нондир,  
Буларга қиёс қилсанг, уятмасми бу аҳвол?!

Муслима зиммасида, муслима ҳаққи бордир,  
Бир-бирига адоват, қилишлари бекордир,  
Амал қиласизми-йўқ, сизларда ихтиёрдир,  
Гап уқмасга бир гапни, англайиш амри-маҳол!

Шу нарсани унутманг, эрни ранжитиш ҳаром,  
Жаннатни топмас аёл, эрни қилмай эҳтиром,  
Бу динимиз талаби, буни шарт қилган Исломи!  
Адовату ҳасаддан, ҳаргиз топмасиз камол!

Кўп сурати зеболар, сийратин англамаслар,

Ислом аҳкомларини, ҳикматин англамаслар,  
Пайғамбар аёлларин, ибратин англамаслар,  
Қаранг тарихда бордир, қанча ибратли мисол!

Сизга тилагим шайтон, сизлардан узоқ бўлсин,  
Дунёдан кетар пайти, юзларингиз оқ бўлсин,  
Ўтгани ўтди энди, сизга бир сабоқ бўлсин,  
Тинч яшангларда энди, тинч юрсин “бечора чол!»

Бугун неъмат қадрига, етмаганлар зор бўлар,  
Нафрат «кўр» қилган кўзлар, очилар бедор бўлар,  
Эрин ноҳақ хорлаган, аёл бир кун хор бўлар,  
Неъмат қадрига етинг, топмасдан олдин завол!

Бир-бирингизга асли, билсангиз ғанимат-сиз,  
Ўзгани ҳурмат қилинг, истасангиз ҳурмат-сиз,  
Қилсангиз яхшиликни, қилмангизлар миннат-сиз,  
Ҳабата бўлар амал, миннат қилинса дарҳол!

Ҳар бандага аввало, инсоф-имонни берсин,  
Адолат, бағрикенглик, тоза виждонни берсин,  
Мўминларга ҳам кулиб боқар замонни берсин,  
Ўша пайтда сиз билан, гаплашамиз бемалол!

.....

#### *Ватаннинг баҳорин соғиндим*

Бу юртнинг баҳори, эмасдир баҳор,  
Бу юртда баҳорда, бўлар қаҳратон.  
Бу ерда кўкламда, ёғиб турар қор,  
Қовоғини солиб, хўмраяр осмон.

Исламанг Наврўзда, сумалак, ялпиз,  
Изғирин шамолда баҳор нафасин.  
Уйғониш сезмассан, юрагинг ҳиссиз,  
Эшитмайсан тонгда қушларнинг сасин,

Шундай маконларда топганмиз паноҳ,  
Баҳору — ёзи йўқ, фақат қиш тамом.  
Ватаннинг баҳорин соғиндим, эй воҳ,  
Бу қандайин жазо, қандай интиқом?!

Махтимқули ҳар сурати зебога,  
Боқмагил аларнинг поёни бўлмас.

.....

Қачон одамзоднинг кўнгли жам бўлар?,  
Наҳотки, чеккани доим ғам бўлар?,

*Нега ҳар тўқисда, бири кам бўлар?,  
Наҳот камолотнинг имкони бўлмас?!*

*Шундай яралганми азалдан дунё,  
Кўрармиз тақдирда битганни раво,  
Бўлмайдими ҳаргиз сурати зебо...,  
Сийрати ҳам гўзал, нуқсони бўлмас?!*

*Доим интилишда яшар одамзод,  
Бир кунги ғам чекар, бир куниси шод,  
Барибир умрининг ҳосили барбод,  
Наҳотки, ҳеч нарсa поёни бўлмас?!*

.....

*Мухаммас;*

*Кўп хабар олдим ватандан хушхабарни топмадим,  
Дилга бундан каттароқ етган зарарни топмадим,  
Етмиш икки фирқадан холи шаҳарни топмадим,  
Дин йўлида бундан улканроқ хатарни топмадим,  
Эл бошига бундан ортиқ, дардисарни топмадим.*

*Мустабид қаҳрин сочиб, турса бўлармиш интизом?,  
Унга шукр этмоқни тарғиб айлағай муфтий имом,  
Фирқаларга ажралиш гарчи дейилгандир ҳаром,  
Етмиш икки фирқа бўлдик, йўқ ўзаро эҳтиром,  
Бир-бирига нисбатан, холис назарни топмадим.*

*Ўзларин доно билиб, элга насиҳат айлағай,  
Динни восита қилиб, золимга хизмат айлағай,  
Эътироз этган кишига кўп хусумат айлағай,  
Айтинг энди ким буларни зарра ҳурмат айлағай?,  
Мен булардан каттароқ бир, дин бузарни топмадим.*

*Йўлдан урган барчамизни, қайси шайтон макридир?,  
Нафсимизга тобеъ бўлдик, балки оқибат шудир?,  
Ҳар бирин ўзига маъқул ожизона фикридир?,  
Биздаги айбу хато, балким қадарнинг ҳукмидир?,  
Мен синов майдонида, ҳукми қадарни топмадим.*

*Фирқаларнинг ихтилофи, эътиқод имон экан,  
Энди йўл топмай бари, ёшу-қари ҳайрон экан,  
Барчасига чин айбдор, барибир шайтон экан,  
Қанча холис иддаолар, аслида ёлғон экан,  
Титкилаб ўтмишни бу кундан батарни топмадим.*

*Адоват ўтида куйдирди бари дунёсини,  
Кошкиди куйдирмаса, бу ўт ҳали уқбосини,*

Қанчалар фитна-фасод, охири йўқ ғавғосини,  
Гапирманғлар менга ушбу фирқалар “тақво»сини,  
Мен буларда чунки, тақводан асарни топмадим.

Ҳақни истеъмор этур, ботил ирода этгали,  
Ҳақни рад айлар зулмга инқиёда этгали,  
Ҳужжат изларлар залолатни зиёда этгали,  
Саҳвиё, ғамгин дилим, дардин ифода этгали,  
Ёзганим бўлди мухаммас, мухтасарни топмадим.

.....

Ғурбатда инсон зоти топмас эътибор ҳарғиз,  
Пулдор бўлиши мумкин, бўлмас бахти-ёр ҳарғиз.

Барча имкон шароит, “тасанно” дейман, аммо,  
Ғурбат диёри менга, бўлполмас диёр ҳарғиз.

Яшил ўрмон, денғизлар, саҳро каби қадри йўқ,  
Ақли бор одам ғурбат қилмас ихтиёр ҳарғиз.

Не чора бор қазога, азал ҳукми шу бўлса,  
Бу ғурбат диёринда, топмадим қарор ҳарғиз.

Имонга номувофиқ, ахлоқин пойдевори  
Рози бўлмайди инсон, бўлса номус-ор, ҳарғиз.

Охиратдан афзалмас дунёнинг ободлиги,  
Мангу азобга банда, бўлмасин дучор ҳарғиз.

Устимизда ҳукмрон бўлди ноинсоф золим,  
Адолат ҳукм қилса, бўлмасди эл хор ҳарғиз.

Тенг бўлмас имон билан куфр аҳли ҳеч қачон,  
Бермоқчимасман ҳеч ким, қалбига озор ҳарғиз.

Саҳвийдек ғами битмас, хотиржам бўлмас ҳеч ким,  
Имони куфр бирла, бўлса гирифтор — ҳарғиз!

.....

Соғинч

Узун тунлар, совуқ кунлар,  
Ҳеч дилимиз ёришмайди.  
Изғиринлар тортган унлар,  
Ғам куйидан қолишмайди.

Яшармиз дард чекиб бунда,  
Биз ҳам ватангадолардан.  
Бегонамиз бу заминда,

Юрак бағри адолардан.  
Булут босган осмон каби,  
Кўнғил доим қоронғудир.  
Ватанни кўрмоқ матлаби,  
Дилдаги битмас қайғудир.

#### Карвон

Қайга кетаяпди бу карвон,  
Манзил узоқ, йўллар чироқсиз.  
Йўлда хавфу хатарлар тўла,  
Булар эса, қурол яроқсиз.  
Тайини йўқ карвонбошини,  
Сарбонию сарбози гумроҳ.  
Ташлаб кетар, ватандошини,  
Бир хатарга учраса ногоҳ.  
Йўл юради карвон, оч наҳор,  
“Оз қолди” деб, алдайди сарбон.  
Йигирма беш йилки, сафарда,  
Манзилига етмади карвон.

.....

#### Бир танишимга;

Биламан бугун бордир, қанча мулку-мол сенда,  
Қалбинг эгаллаб олган, кўп орзу хаёл сенда.  
Кеча кундуз умрингни сарф этарсан дунёга,  
Тиним билмассан ҳаргиз, бу қандайин ҳол сенда?  
Қаноатсиз одамга, ҳаловат ҳам ҳаромдир,  
Нега ҳеч топилмайди вақти бемалол сенда?!  
Дунё учун умрингни, сарф этарсан, бўлганмас,  
«Яшашдан мақсад нима?»,» деган бир савол сенда?!  
Ризқу рўзинг битилган, бу ўзгармас битикдир,  
Уни ўзгартиришга, йўқдир эҳтимол сенда?!  
“Ўзинги бос, Мирғиёс”, дейишлик мақсад халос,  
Билмассан қандай бўлар, ҳали истиқбол сенда.  
Дунёга мағрур, қалби кўрдан узоқ бўл Саҳвий,  
Инсоф, адолат ҳаргиз, топмасин завол сенда!

.....

Қачонгача давом этар бу аҳвол,  
Ҳануз бу золимлар омон турибди?!  
Зулм қилмоқдалар қаранг, бемалол,  
Мазлумлар ғам чекиб, гирён турибди!

Шайхлар кўрсатмоқда, ҳийла-найранглар,  
Золимларни мақтаб, зўр деб, сайранглар,  
Ўткинчи дунёда, бир пас яйранглар,  
Уммат йўл тополмай ҳайрон турибди!

Бу уммат ҳолига маймунлар кулар,  
Ким ҳақу, ким ноҳақ, айтинг ким билар,  
Бугун дин номидан гапирар шулар,  
Ҳаммасин қўлида қуръон турибди?!

Бойга ишлагандек, фақир пулсизлар  
Тоғутлар олдида сизлар қулсизлар,,  
Кимларга эргашишсин, бугун йўлсизлар,  
Барча йўл бошида Шайтон турибди?!

Турли тоифалар қилар, қилу-қол,  
Тарихда ҳам бунга кўп ўтган мисол,  
Ё Раб, бу умматни тўғри йўлга сол,  
Бу иллат ўзгармай ҳамон турибди!

Золимлар зулми ҳам ошди тобора,  
Бечора халқ истар, дардига чора,  
Ҳар гуруҳ ўзила ўзи оввора,  
Фитналар бошида гумон турибди.

Олий мақсадларни қилиб иддао,  
Омад ҳам уларга, боқмади қиё,  
Бир жарлик олдида тургандек, гўё,  
Ортга қадам қўйса, қопқон турибди.

Яна нималар бор, куюжагимиз,  
Авлодларга мерос қўяжагимиз,  
Қандай бўлар экан, келажагимиз,  
Бизни кутиб қандай замон турибди?!

Биттадир, Адолат-Имон тамали,  
Бесапар кетмайди, ҳеч ким амали,  
Инсоният нега англамас ҳали,  
Унинг олдида ҳақ мезон турибди?!

Адолат Имондан, алоҳидадир,  
Имон шохларининг, бир шохидадир,  
Бирга бўлишлиги, гоҳ-гоҳидадир,  
Кўп золим қалбида, имон турибди!

БМТсида ҳам йўқдир фаросат,

*Турли ташкилоту, турли раёсат,  
Кўзбўямачилик экан сиёсат,  
Мақсадда манфаат, ёлғон турибди.*

*Қийналмоқда диндош биродар, қардош,  
Тоқат қилишгаям қолмади бардош,  
Умматни бир қисми, кўздан тўкар ёш,  
Бошқаси шод бўлиб, шодон турибди!*

.....

*Мунозара*

*Бир кун ичраб қолиб, бир ён қўшним, швед чол,  
Деди; “бир нарсаси бўлсин, агар келмаса малол”.  
Мен дедимки; “марҳамат, айтаверинг бемалол”,  
Айтдики; “ҳаром нима, нима дегани ҳалол?!”*

*Дедим; ҳалол-ҳаромга, ажратилган амал, сўз,  
Ҳаром бўлар шунингдек, баъзи таому, ризқ-рўз,  
Ҳаромдир авратларга, назар солса, агар кўз,  
Шунинг учун аёллар, ёпинадилар рўмол.*

*“Нега чўчқа гўштини, емайди мусулмонлар,  
Тенг ҳуқуқли эмасми, ахир барча ҳайвонлар?,  
Ҳалол ҳаром деганни, белгиловчи инсонлар,  
Нега шундай танлашган”, давом эттирди, савол?!*

*Тушунтирдимки бизнинг, динимиз шу Исломдир,  
Ҳалол дегани ҳалол, ҳаром деса, ҳаромдир.  
Қуръон бизга Аллоҳдан, индирилган каломдир,  
Ҳалол ҳаромни фақат, белгилайди Зулжалол!*

*Дунёни биз бир синов, имтиҳон деб, биламиз,  
Бизга буюрилишган, амалларни қиламиз,  
Шундай тушунганмиз бас, шундай яшаб ўламиз,  
Чўчқа гўшти ҳаромдир, ҳалолдир қўй, эчки, мол!*

*Ҳайрон бўлиб дейди бу, тушунчалар бизга ёт,  
Биз дунёга интилдик, техника, тараққиёт,  
Аниқмас у дунёда, бор эканлиги ҳаёт,  
Бу ҳақида ўйланиб, қилмаган эдим ҳаёл.*

*Биз эса ишонамиз, Яратгувчи бориға,  
Дунёда бандасини, қўйган ихтиёриға,  
Ҳаммамиз ҳам кетамиз охират диёриға,  
Ўткинчидир ҳаммаси, бу ҳаётда дунё мол!*

*Айтчи, нега ўзини портлатади мусулмон,  
Доим ўзаро жанглар, тўкадилар ноҳақ қон,  
Бу ишлар ҳароммасми, қани сен айтган имон?!*

Чолнинг эътирозидан бўлди менинг тилим лол.

Ахир аслида барча нарсa ана шунда-да,  
Бизлар ҳаммамиз ожиз, хом сут эмган банда-да,  
Хато нуқсоним кўпдир, айтаверсам, менда-да,  
Хуллас, ҳаром ишларни, қилмоқдамиз биз ал-ҳол!

Хуллас, шундай саволлар, бўлиб турар, ҳар онда,  
Кўп нарсaга ўзим ҳам, тушунолмай ҳайронда,  
Яшаяпмиз начора, бир фитналик замонда,  
Иззат шараф йўлидан, адашдикми, эҳтимол?!

.....

.....

**24 июл 2014 йил 26 рамазон 1435 йилда тўплам тузиш иши якунланди.**

**Аллоҳу Таъоло ўқувчига ва ёзувчига дунё ва охирада манфаатли  
қилсин.**

**Омин.**

**Саҳвий**